

Monumentenverordening Bergen 2002

Wetstechnische informatie

Gegevens van de regeling

Overheidsorganisatie	gemeente Bergen
Officiële naam regeling	Monumentenverordening Bergen 2002
Citeertitel	Monumentenverordening Bergen 2002
Besloten door	gemeenteraad
Deze versie is geldig tot (als de vervaldatum is vastgesteld)	
Onderwerp	Volkshuisvesting en woningbouw

Opmerkingen m.b.t. de regeling

Deze regeling vervangt de Monumentenverordening Bergen (1991) en de Verordening regelende de taak en werkwijze van de monumentencommissie.

Grondslagen

1. Gemeentewet, art. 149
2. Monumentenwet, art. 15

Regelgeving die op deze regeling is gebaseerd (gedelegeerde regelgeving)

1. Geen.

Overzicht van in de tekst verwerkte wijzigingen

Datum inwerking-treding	Terug-werkende kracht	Betreft	Ontstaansbron: datum ondertekening; bron bekendmaking	Inwerkingtreding: datum ondertekening; bron bekendmaking	Voorstel gemeenteraad
1-4-2004		art. 2.12a	10-2-2004 Grens en Maas 2004, 8	10-2-2004 Grens en Maas 2004, 8	10-2-2004, 7117
8-8-2002		nieuwe regeling	19-2-2002 Grens en Maas 2002, 26	19-2-2002 Grens en Maas 2002, 26	19-2-2002, 6913

Monumentenverordening Bergen 2002

(Geconsolideerde tekst)

De raad van de gemeente Bergen,

gezien het voorstel van burgemeester en wethouders van 4 februari 2002
gelet op artikel 149 van de Gemeentewet;
gelet op de Algemene wet bestuursrecht;
gelet op artikel 15 Monumentenwet.

besluit:

Vast te stellen de Monumentenverordening Bergen 2002;
Vast te stellen de Subsidieverordening Gemeentelijke Monumenten Bergen 2002;
In te trekken de Monumentencommissieverordening, vastgesteld 11 september 1990;

In te trekken de Monumentenverordening, vastgesteld 10 september 1991.

Inhoudsopgave

Hoofdstuk 1	Algemene bepalingen
Artikel 1.1	Begripsbepalingen
Artikel 1.2	Het gebruik van het monument
Hoofdstuk 2	Monumentencommissie
Artikel 2.1	Afbakening
Artikel 2.2	Taken van de commissie
Artikel 2.3	Samenstelling van de commissie
Artikel 2.4	Specifieke deskundigheid
Artikel 2.5	Voorzitter en secretaris
Artikel 2.6	Zittingsduur
Artikel 2.7	Benoeming en ontslag
Artikel 2.8	Openbaarheid van de vergadering van de commissie
Artikel 2.9	Uitbrengen advies
Artikel 2.10	Onpartijdige behandeling
Artikel 2.11	Onderzoek ter plaatse
Artikel 2.12	Onvolkomenheden van geringe betekenis in het ontwerp-bouwplan
Artikel 2.12a	Mandaat aan de welstandscommissieleden
Artikel 2.13	Wijze van planbeoordeling
Artikel 2.14	Aanvullende regels inzake de werkwijze
Artikel 2.15	Afwijking van het advies
Artikel 2.16	Second opinion advies
Artikel 2.17	Verslag van verrichte werkzaamheden door de commissie
Hoofdstuk 3	Beschermde rijksmonumenten
Artikel 3.1	Aanvraag
Artikel 3.2	Advies Monumentencommissie inzake de vergunning voor het wijzigen van een beschermd rijksmonument
Artikel 3.3	Advies Rijksdienst voor de Monumentenzorg en Gedeputeerde Staten inzake de vergunning voor het wijzigen van een beschermd rijksmonument
Hoofdstuk 4	Beschermde gemeentelijke monumenten
Artikel 4.1	Aanwijzing als beschermd gemeentelijk monument
Artikel 4.2	Termijnen advies en aanwijzingsbesluit
Artikel 4.3	Mededeling, horen en voorbescherming
Artikel 4.4	Verbodsbepaling
Artikel 4.5	Aanvraag
Artikel 4.6	Vorbereiding en beslissing op de aanvraag
Hoofdstuk 5	Gemeentelijke dorpsgezichten
Artikel 5.1	Aanwijzing als gemeentelijk dorpsgezicht
Artikel 5.2	Termijnen advies en aanwijzingsbesluit
Artikel 5.3	Voorbescherming
Artikel 5.3a	Vaststellen bestemmingsplan
Artikel 5.4	Verbodsbepaling
Artikel 5.5	Aanvraag om het wijzigen van een beschermd gemeentelijk dorpsgezicht
Artikel 5.6	Vorbereiding en beslissing op de aanvraag

Hoofdstuk 6	Beschermde gemeentelijke Groen- en landschapsmonumenten
Artikel 6.1	Aanwijzing als beschermd gemeentelijk groen en landschapsmonument
Artikel 6.2	Termijnen advies en aanwijzingsbesluit
Artikel 6.3	Mededeling, horen en voorbescherming
Artikel 6.4	Verbodsbepaling
Artikel 6.5	Aanvraag
Artikel 6.6	Vorbereiding en beslissing op de aanvraag
Hoofdstuk 7	Beschermde beeldbepalende panden
Artikel 7.1	Aanwijzing als beschermd beeldbepalend pand
Artikel 7.2	Termijnen advies en aanwijzingsbesluit
Artikel 7.3	Mededeling, horen en voorbescherming
Artikel 7.3a	Vaststellen welstandcriteria of beeldkwaliteitplan
Artikel 7.4	Verbodsbepaling
Artikel 7.5	Aanvraag
Artikel 7.6	Vorbereiding en beslissing op de aanvraag
Hoofdstuk 8	Gemeentelijke archeologische meldingsgebieden
Artikel 8.1	Aanwijzing van een archeologisch meldingsgebied
Artikel 8.2	Termijnen advies en aanwijzingsbesluit
Artikel 8.3	Vorbescherming
Artikel 8.4	Verbodsbepaling
Artikel 8.5	Aanvraag om vergunning voor het uitvoeren van grondwerkzaamheden in een archeologisch meldingsgebied
Artikel 8.6	Vorbereiding en beslissing op de aanvraag om vergunning
Artikel 8.7	Stillegging van de ingevolge de vergunning gebezigde grondwerkzaamheden in een archeologische meldingsgebied.
Hoofdstuk 9	Beschermingszones
Artikel 9.1	Aanwijzing van beschermingszones
Artikel 9.2	Termijnen advies en aanwijzingsbesluit
Artikel 9.3	Mededeling, horen en voorbescherming
Artikel 9.4	Verbodsbepaling
Artikel 9.5	Aanvraag
Artikel 9.6	Vorbereiding en beslissing op de aanvraag
Hoofdstuk 10	Registratie, wijziging en intrekking van de aanwijzing
Artikel 10.1	Registratie op de gemeentelijke monumentenlijst
Artikel 10.2	Wijzigen van de aanwijzing
Artikel 10.3	Intrekken van de aanwijzing
Artikel 10.4	Registratie op de gemeentelijke monumentenlijst
Artikel 10.5	Intrekken van de vergunning
Hoofdstuk 11	Schadevergoeding
Artikel 11.1	Schadevergoeding
Hoofdstuk 12	Slot- en overgangsbepalingen
Artikel 12.1	Strafbepaling
Artikel 12.2	Opsporingsbevoegdheid
Artikel 12.3	Binnentreden
Artikel 12.4	Inwerkingtreding
Artikel 12.5	Citeertitel

HOOFDSTUK 1 ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1.1 Begripsbepalingen

- 1 Deze verordening verstaat onder:
- a. monument:
 - 1. een zaak die van algemeen belang is wegens haar schoonheid, betekenis voor de wetenschap, archeologische, bouwhistorische, natuurhistorische, historisch landschappelijke of cultuurhistorische waarde.
 - 2. een terrein of gebied dat van algemeen belang is wegens één of meerdere daar aanwezige zaken als bedoeld onder 1.
 - 3. de directe omgeving van een zaak als bedoeld onder 1 of een terrein als bedoeld onder 2
en
die van invloed is op de schoonheid van de zaak als bedoeld onder 1 of het terrein als bedoeld onder 2.
 - b. beschermd rijksmonument:
monument dat is ingeschreven in de ingevolge de Monumentenwet 1988 vastgestelde registers;
 - c. beschermd gemeentelijk monument:
onroerend monument dat overeenkomstig de bepalingen in hoofdstuk 4 van deze verordening als zodanig is aangewezen;
 - d. beschermd gemeentelijk dorpsgezicht:
groep van zaken en/of terreinen die van algemeen belang is wegens haar schoonheid, onderlinge ruimtelijke en/of structurele samenhang, dan wel haar wetenschappelijke of cultuurhistorische waarde en die overeenkomstig de bepalingen in hoofdstuk 5 van deze verordening als zodanig is aangewezen;
 - e. kaart met dorpsgezichten:
kaart, die onderdeel uitmaakt van de gemeentelijke monumentenlijst, waarop de overeenkomstig deze verordening aangewezen dorpsgezichten zijn aangegeven;
 - f. beschermd gemeentelijk groen- of landschapsmonument:
monument, dat overeenkomstig de bepalingen in hoofdstuk 6 van deze verordening als zodanig is aangewezen;
 - g. groen- of landschapsmonumentenkaart:
kaart, die onderdeel uitmaakt van de gemeentelijke monumentenlijst, waarop de overeenkomstig deze verordening aangewezen groen- of landschapsmonumenten zijn aangegeven die meerdere kadastrale percelen of grotere gebieden omvatten;
 - h. Beschermd Beeldbepalend pand:
monument dat van algemeen belang is wegens zijn schoonheid en onderlinge ruimtelijke en/of structurele samenhang of cultuurhistorische waarde en dat overeenkomstig de bepalingen in hoofdstuk 7 van deze verordening als zodanig is aangewezen
 - i. gemeentelijk archeologisch meldingsgebied:
terrein of gebied waarvan het algemeen belang wegens hun betekenis voor de archeologische monumentenzorg vaststaat of vermoed wordt op grond van historische gegevens en/of door archeologische vondsten en onderzoek, en die overeenkomstig de bepalingen in hoofdstuk 8 van deze verordening als zodanig zijn aangewezen;
 - j. gemeentelijke archeologische meldingskaart:
kaart, die onderdeel uitmaakt van de gemeentelijke monumentenlijst, waarop de overeenkomstig deze verordening aangewezen gemeentelijke archeologische meldingsgebieden zijn aangegeven;
 - k. Beschermingszone:
de directe omgeving van een rijksmonument, gemeentelijk monument, gemeentelijk groenmonument, of beeldbepalend pand, die van invloed is op de schoonheid van het monument of beeldbepalend pand en als zodanig onlosmakelijk onderdeel uitmaakt van het monument of beeldbepalende pand;
 - l. Kaart met beschermingszones:
kaart, die onderdeel uitmaakt van de gemeentelijke monumentenlijst, waarop de overeenkomstig deze verordening aangegeven beschermingszones van een

- rijksmonument, gemeentelijk monument, gemeentelijk groenmonument, of beeldbepalend pand zijn aangegeven
- m. gemeentelijke monumentenlijst:
de lijst waarop de overeenkomstig deze verordening als:
- beschermd gemeentelijk monument,
- beschermd gemeentelijk dorpgezicht,
- gemeentelijk groen- of landschapsmonument,
- beeldbepalende pand,
- gemeentelijk archeologisch meldingsgebied,
- beschermingszone
aangewezen zaken, terreinen en gebieden zijn geregistreerd;
- n. kerkelijk monument:
onroerend monument dat eigendom is van een kerkgenootschap, kerkelijke gemeente, parochie of een kerkelijke instelling en dat uitsluitend of voor een overwegend deel wordt gebruikt voor de uitoefening van de eredienst;
- o. monumentencommissie:
de door de gemeenteraad ingestelde commissie, als bedoeld in artikel 15 lid 1 van de Monumentenwet 1988, met als taak om het college van burgemeester en wethouders op verzoek of uit eigen beweging te adviseren over de toepassing van de Monumentenwet 1988, deze verordening en het monumentenbeleid in het algemeen
- p. onderzoek:
een deskundig onderzoek naar
- de architectonische, bouwhistorische, wetenschappelijke en cultuurhistorische waarde van een beschermd rijksmonument of een beschermd gemeentelijk monument;
of
- de esthetische kwaliteiten, de ruimtelijk (bouw)historische kenmerken alsmede de wetenschappelijke en cultuurhistorische waarde van een beschermd gemeentelijk dorpgezicht;
of
- de esthetische kwaliteiten, de natuurhistorische of landschappelijke waarden alsmede de wetenschappelijke en cultuurhistorische waarde van een beschermd gemeentelijke groen- of landschapsmonument;
of
- de esthetische kwaliteiten, de ruimtelijk (bouw)historische kenmerken alsmede de wetenschappelijke en cultuurhistorische waarde van het beschermd beeldbepalende pand;
of
- de mogelijke aanwezigheid van archeologische relictten in de bodem.
2. Aanvragen, besluiten en andere bestuursrechtelijk gehanteerde termen en begrippen in deze verordening zijn bedoeld in de zin van de Algemene wet bestuursrecht.

Artikel 1.2 Het gebruik van het monument

1. Bij de toepassing van deze verordening wordt, binnen de kaders van het vigerende bestemmingsplan, rekening gehouden met de bestaande en mogelijke toekomstige gebruiksfuncties van monumenten, gebieden of terreinen.
2. Voor zover wezenlijke belangen van de godsdienstuitoefening in het geding zijn, wordt met betrekking tot een kerkelijk monument geen beslissing genomen dan in overeenstemming met de eigenaar.

HOOFDSTUK 2 DE MONUMENTENCOMMISSIE

PARAGRAAF 1 - ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 2.1 Afbakening

Bij het uitbrengen van haar adviezen laat de commissie zich uitsluitend leiden door overwegingen van geschiedkundig, architectonisch, cultuur- of sociaal-historisch alsmede wetenschappelijk belang.

PARAGRAAF 2 - DE TAKEN, DE SAMENSTELLING, DE BENOEMING EN ONTSLAG

Artikel 2.2 De taken van de commissie:

De commissie heeft tot taak het college van burgemeester en wethouders of de gemeenteraad gevraagd of ongevraagd te adviseren inzake:

1. het aanwijzen van rijksmonumenten en gemeentelijke monumenten, dorpsgezichten, groen of landschapmonumenten, beeldbepalende panden, archeologische meldingsgebieden en beschermingszones;
2. de aanvragen om het wijzigen van een rijksmonument, een gemeentelijke monument, dorpsgezichten, groen of landschapmonumenten en beeldbepalende panden en beschermingszones;
3. de aanvragen om ontheffing voor het uitvoeren van grondwerkzaamheden in een archeologisch meldingsgebied;
4. de technische aspecten met betrekking tot de restauratie van een beschermd monument;
5. de volgorde waarin de restauraties van beschermde monumenten worden voorgedragen voor plaatsing op het restauratie uitvoeringsprogramma;
6. de ontwikkeling van ruimtelijke plannen en planologische voornemens in relatie tot de historische bebouwingsstructuren en historisch-landschappelijke elementen;
7. het gemeentelijk monumentenbeleid in algemene zin.

Artikel 2.3 De samenstelling van de commissie:

1. De commissie bestaat uit 5 leden:
 - a. een restauratiedeskundige;
 - b. een afgevaardigde van de welstandscommissie;
 - c. een stedenbouwkundige
 - d. een lid namens de plaatselijke stichting kruisen en kapellen
 - e. een lid dat bekend is met de plaatselijke historie en sociaal-cultuurhistorische aspecten.
2. Daarnaast wordt één plaatsvervanger benoemd.
3. De leden en de plaatsvervanger maken geen deel uit van het bestuursorgaan van de gemeente en zijn niet werkzaam onder verantwoordelijkheid van dit bestuursorgaan.
4. De bovengenoemde leden of eventuele plaatsvervanger, hebben ieder één stem.

Artikel 2.4 Specifieke deskundigheid

1. De commissie kan zich op ad hoc basis laten bijstaan door andere onafhankelijke deskundigen met specifieke kennis op het terrein van de archeologie, bouwhistorie, kunsthistorie, dendrologie, historische geografie, et cetera.
2. Deze deskundigen hebben een adviserende stem.

Artikel 2.5 De voorzitter en de secretaris

1. De commissie wordt voorgezeten door een door het college van burgemeester en wethouders aangewezen bestuurlijke vertegenwoordiger.
2. Bij afwezigheid van de voorzitter wordt de vergadering geleid door één der leden.
3. De voorzitter heeft geen stemrecht.
4. De commissie wordt bijgestaan door een secretaris die wordt benoemd door het college van burgemeester en wethouders.
5. De secretaris heeft geen stemrecht.
6. Het college van burgemeester en wethouders wijst eveneens een plaatsvervanger van de secretaris aan.

Artikel 2.6 Zittingsduur

1. De benoeming van de leden geschiedt voor de duur van maximaal 4 jaar.

2. In afwijking van het bepaalde in lid 1 kan een lid éénmaal worden herbenoemd voor een periode van 4 jaar.
3. Het lidmaatschap van de vertegenwoordiger van de welstandscommissie vervalt bij het niet langer bekleden van de functie op grond waarvan de benoeming heeft plaatsgevonden.
4. De leden van de commissie blijven bij het verstrijken van de in de voorgaande leden genoemde benoemingstermijn hun functie vervullen totdat in de opvolging is voorzien.

Artikel 2.7 Benoeming en ontslag

1. De leden van de commissie en de plaatsvervanger worden benoemd en ontslagen door het college van burgemeester en wethouders.

PARAGRAAF 3 DE WERKWIJZE

Artikel 2.8 Openbaarheid van de vergadering van de commissie

1. De vergadering van de commissie worden in het openbaar gehouden.
2. In afwijking van het vorige lid is de vergadering niet openbaar indien de voorzitter van de commissie, de leden van de commissie dan wel de aanvrager en/of de ontwerper van een bouwplan van oordeel zijn dat klemmende redenen aanwezig zijn, die geheimhouding rechtvaardigen.
3. De commissie beslist vervolgens of de in het vorige lid genoemde klemmende redenen die zich tegen openbaarheid van de vergadering verzetten, aanwezig zijn.
4. De leden van de commissie en andere personen die bij de behandeling van de onder lid 2 genoemde behandeling aanwezig zijn, zullen ter zake geheimhouding betrachten.

Artikel 2.9 Uitbrengen advies

1. De commissie kan geen besluit nemen indien niet tenminste 3 leden aanwezig zijn.
2. Indien stemming wordt gevraagd dienen 5 leden aanwezig te zijn.
In dit geval wordt het besluit genomen bij meerderheid van stemmen.
3. Van een minderheidsstandpunt in de commissie wordt in het advies melding gemaakt, indien die minderheid van de commissie dit verlangt.
4. Het advies omvat een voorstel voor de door het college van burgemeester en wethouders te nemen beslissing.
5. Het advies van de commissie wordt schriftelijk en gemotiveerd uitgebracht aan het college van burgemeester en wethouders.

Artikel 2.10 Onpartijdige behandeling

1. De leden van de commissie nemen niet deel aan de behandeling van aanvraag of plan, indien daarbij de schijn van partijdigheid in het geding kan zijn.
2. Indien het eerste lid van toepassing is dienen de overgebleven leden consensus te bereiken omtrent het uit te brengen advies.
3. Als ter zake geen consensus wordt bereikt zal een nieuwe vergadering worden belegd waarbij het partijdige lid van de commissie zal worden vervangen door de plaatsvervanger.

Artikel 2.11 Onderzoek ter plaatse

1. De commissie kan een onderzoek ter plaatse instellen, indien zij van oordeel is dat dit onderzoek redelijkerwijs voor de vervulling van haar taken in het kader van deze verordening nodig is.
2. Gelijke bevoegdheid als in het vorige lid heeft een eventueel in te schakelen onafhankelijke tweede commissie, indien het college van burgemeester en wethouders toepassing geeft aan het bepaalde in artikel 2.16 van deze verordening tot het inwinnen van een contra-advies.
3. Van plaats en tijdstip van het onderzoek wordt aan de aanvrager, de ontwerper alsmede belanghebbenden in de zin van artikel 1:2 van de Algemene wet bestuursrecht die een

- bezwaarschrift op grond van artikel 7:1 van die wet hebben ingediend, mededeling gedaan.
4. Bij de mededeling als bedoeld in de vorige volzin wordt gewezen op de mogelijkheid om bij het onderzoek aanwezig te kunnen zijn.

Artikel 2.12 Onvolkomenheden van geringe betekenis in het ontwerp bouwplan

1. De commissie kan een lid of de secretaris van de commissie mandateren om namens haar een advies uit te brengen inzake plannen waarover de commissie reeds eerder een advies heeft uitgebracht en waarbij wordt getoetst of het aangepaste plan in overeenstemming is met het eerdere advies van de commissie.
2. Van de onder mandaat uitgebrachte adviezen wordt de eerstvolgende vergadering na het uitbrengen van het advies verantwoording afgelegd aan de commissie.

Artikel 2.12a Mandaat aan de welstandscommissieleden.

1. De commissie kan leden van de welstandscommissie mandateren om namens haar een advies uit te brengen inzake plannen waarbij het niet gaat om complexe plannen (algehele renovatie) en functiewijziging van objecten. Bij twijfel zal het betreffende plan worden voorgelegd aan de monumentencommissie.
2. Van de onder mandaat uitgebrachte adviezen wordt de eerstvolgende vergadering na het uitbrengen van het advies verantwoording afgelegd aan de monumentencommissie.

Artikel 2.13 Wijze van planbeoordeling

1. De commissie beoordeelt de plannen voor het wijzigen van een monument op grond van de redengevende omschrijving en een analyse van de monumentale waarden.
2. De commissie kan ter beoordeling van de aanvraag een onderzoek van de aanvrager verlangen.
3. De commissie houdt bij de beoordeling van plannen rekening met de beleidsregels op het gebied van de monumentenzorg die door het college van burgemeester en wethouders of andere overheden zijn vastgesteld.
4. Indien de commissie van oordeel is dat bijzondere omstandigheden nopen tot afwijking van het gestelde in lid 3 van dit artikel, geeft zij bij het uitbrengen van het advies schriftelijk gemotiveerd aan op grond waarvan een afwijking van de beleidsregel gerechtvaardigd is.
5. Het uit te brengen advies formuleert de commissie in heldere en duidelijke bewoordingen. Het gebruik van abstracte taal en vakjargon wordt zoveel mogelijk vermeden. Indien abstract taalgebruik of vakjargon als bedoeld in de vorige zin onvermijdelijk is, bevat het advies van de commissie een nadere uitleg.

Artikel 2.14 Aanvullende regels inzake de werkwijze

1. Het college van burgemeester en wethouders kan aanvullende beleidsregels geven omtrent de werkwijze van de commissie. De beleidsregels als bedoeld in lid 1 worden door het college van burgemeester en wethouders op de gebruikelijke wijze bekendgemaakt.

PARAGRAAF 4 - BIJZONDERE BEPALINGEN

Artikel 2.15 Afwijking van het advies

1. Indien het college van burgemeester en wethouders op grond van de toetsing van het advies van de commissie van oordeel is dat feiten en omstandigheden nopen tot het afwijken van het advies, maakt het, alvorens hieromtrent een beslissing te nemen, zijn standpunt gemotiveerd kenbaar aan de commissie.
2. Indien een omstandigheid zich voordoet als bedoeld in het vorige lid van dit artikel, biedt het college van burgemeester en wethouders de commissie de gelegenheid binnen een door het college te stellen termijn haar gevoelens hieromtrent kenbaar te maken.

Artikel 2.16 Second opinion advies

1. Indien het college van burgemeester en wethouders zich niet kan verenigen met het advies van de commissie kan het college, ter motivering van de op een aanvraag te nemen beslissing, een contra-advies inwinnen via een in te schakelen onafhankelijke tweede commissie.
2. Een gelijke bevoegdheid tot het inwinnen van een contra-advies via een onafhankelijke tweede commissie, heeft het college van burgemeester en wethouders bij het nemen van een beslissing op een bezwaarschrift in de zin van artikel 7:1 van de Algemene wet bestuursrecht.
3. Alvorens tot het inwinnen van dit contra-advies over te gaan, treedt het college van burgemeester en wethouders in overleg met de commissie.
Het college van burgemeester en wethouders stelt de aanvrager van de vergunning op de hoogte van dit voornemen als bedoeld in lid 1.

Artikel 2.17 Verslag van verrichte werkzaamheden door de commissie

1. De commissie brengt éénmaal per jaar aan de gemeenteraad schriftelijk verslag uit van haar werkzaamheden.
2. Het in lid 1 van dit artikel bedoelde verslag bevat een uiteenzetting van de wijze waarop de commissie toepassing heeft gegeven aan de criteria en beleidsregels op grond waarvan zij de aanvragen om vergunning heeft beoordeeld.

HOOFDSTUK 3 BESCHERMDE RIJKSMONUMENTEN

Artikel 3.1 De aanvraag

1. Voor zover de aanvraag om vergunning als bedoeld in artikel 11, tweede lid van de Monumentenwet 1988 betrekking heeft op bouwactiviteiten moet de aanvraag vergezeld gaan van de onderstaande bescheiden:
 - a. situatietekening van het bouwwerk, schaal 1:1000;
 - b. een fotoreportage van:
 - het monument in samenhang met de belendingen en omgeving;
 - het monument op zichzelf;
 - de te wijzigen onderdelen van het monument;
 - c. de bestaande toestand tekening van plattegronden, gevels en doorsneden, schaal 1:100. (De bouwkundige hoofdstructuur en eventuele bouwsporen dienen in de tekening te worden aangegeven);
 - d. eventueel een straataanzicht van het monument en de belendingen, schaal 1:100/200;
 - e. een tekening van de gewenste toestand met hierop een situatie, schaal 1:1000, en de plattegronden, gevels en doorsneden, schaal 1:100;
 - f. principedetails van de te wijzigen onderdelen, schaal 1:5;
 - g. een motivatie van de noodzaak van de wijzigingen en de gekozen oplossing.
2. Indien de aanvraag om vergunning als bedoeld in artikel 11 lid 2 van de Monumentenwet 1988 betrekking heeft op andere wijzigingen dan de wijzigingen bedoeld in het vorige lid moet de aanvraag vergezeld gaan van bescheiden waaruit zowel de bestaande toestand als de toestand na wijziging voldoende duidelijk blijkt, alsmede een motivatie van de gekozen oplossing.
3. Het college van burgemeester en wethouders kan ter beoordeling van de aanvraag een onderzoek van de aanvrager verlangen.
4. Indien de aanvrager niet heeft voldaan aan enig voorschrift voor het in behandeling nemen van de aanvraag of indien de verstrekte gegevens en bescheiden onvoldoende zijn voor de beoordeling van de aanvraag of voor de voorbereiding van de beschikking, zal het college van burgemeester en wethouders de aanvrager hiervan binnen een termijn van 4 weken na ontvangst van de aanvraag in kennis stellen en de aanvrager in de gelegenheid stellen om de aanvraag aan te vullen.
5. De termijn voor het aanvullen van de aanvraag als bedoeld in artikel 4:5 van de Algemene wet bestuursrecht bedraagt 4 weken.

Artikel 3.2 Advies Monumentencommissie inzake de vergunning voor het wijzigen van een beschermd rijksmonument

1. Het college van burgemeester en wethouders zendt onmiddellijk een afschrift van de aanvraag om vergunning voor het wijzigen van een beschermd rijksmonument aan de monumentencommissie.
2. De monumentencommissie adviseert schriftelijk over de aanvraag binnen 8 weken na verzending van het afschrift.
3. Het bepaalde in de leden 1 en 2 is niet van toepassing indien de monumentencommissie reeds eerder positief heeft geadviseerd inzake de aanvraag om het wijzigen van een beschermd rijksmonument en het ingediende plan in overeenstemming is met het eerdere advies.
4. Bij overschrijding van de in het tweede lid genoemde termijn wordt de monumentencommissie geacht positief te hebben geadviseerd.
5. Indien gedurende de termijn als bedoeld in artikel 12, tweede lid van de Monumentenwet 1988, dat het bouwplan ter inzage is gelegd, zienswijzen worden ingediend die betrekking hebben op de cultuurhistorische waarden van het monument en waarbij sprake is van gewijzigde feiten of omstandigheden die bij de eerdere advisering van de monumentencommissie niet zijn meegewogen, wordt de aanvraag om het wijzigen van het beschermd rijksmonument en de zienswijzen opnieuw voor advisering aan de monumentencommissie voorgelegd.
6. Op het advies als bedoeld in lid 5 is het bepaalde in lid 2 en lid 4 van deze verordening van toepassing.

Artikel 3.3 Advies Rijksdienst voor de Monumentenzorg en Gedeputeerde Staten inzake de vergunning voor het wijzigen van een beschermd rijksmonument

1. Indien gedurende de termijn, als bedoeld in artikel 12, lid 2 van de Monumentenwet 1988, dat het bouwplan ter inzage is gelegd, zienswijzen worden ingediend, die betrekking hebben op de cultuurhistorische waarden van het monument en waarbij sprake is van gewijzigde feiten of omstandigheden wordt van deze zienswijzen onmiddellijk een afschrift gezonden aan de Rijksdienst voor de Monumentenzorg.
2. Indien het rijksmonument is gelegen buiten de bebouwde kom, wordt tevens een afschrift van de zienswijzen gezonden aan Gedeputeerde Staten van Limburg.

HOOFDSTUK 4 BESCHERMDE GEMEENTELIJKE MONUMENTEN

PARAGRAAF 1 - DE AANWIJZING ALS BESCHERMD GEMEENTELIJK MONUMENT.

Artikel 4.1. De aanwijzing als beschermd gemeentelijk monument

1. De gemeenteraad kan op voorstel van het college van burgemeester en wethouders, al dan niet op aanvraag van een belanghebbende, een monument aanwijzen als beschermd gemeentelijk monument.
2. Voordat het college van burgemeester en wethouders de gemeenteraad over de aanwijzing een voorstel doet, vraagt het advies aan de monumentencommissie.
3. Het college van burgemeester en wethouders kan ten behoeve van het voorstel tot aanwijzing van een monument als beschermd gemeentelijk monument bepalen dat onderzoek wordt verricht.
4. De aanwijzing kan geen monument betreffen dat is aangewezen op grond van artikel 3 van de Monumentenwet 1988.

Artikel 4.2 Termijnen advies en aanwijzingsbesluit

1. Op de aanwijzingsprocedure en het aanwijzingsbesluit is de voorbereidingsprocedure als omschreven in Afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.
2. De monumentencommissie adviseert binnen 8 weken na de datum van ontvangst van het verzoek van het college van burgemeester en wethouders.
3. Het college van burgemeester en wethouders doet binnen 8 weken na de datum van ontvangst van het advies van de monumentencommissie, maar in ieder geval binnen 13

- weken na de adviesaanvraag aan de monumentencommissie een voorstel aan de gemeenteraad.
4. De gemeenteraad beslist binnen 13 weken na ontvangst van het voorstel van het college van burgemeester en wethouders.

Artikel 4.3 Mededeling, horen en voorbescherming

1. Het voornemen tot de aanwijzing als bedoeld in artikel 4.1, eerste lid, wordt gelijktijdig medegedeeld aan degenen die als zakelijk gerechtigden in de kadastrale legger bekend staan en aan de ingeschreven hypothecaire schuldeisers en, indien om aanwijzing is verzocht, aan de verzoeker.
2. Het college van burgemeester en wethouders stelt de in lid 1 genoemde belanghebbenden in de gelegenheid zich te doen horen en pleegt overleg.
3. Met ingang van de datum waarop de mededeling, als bedoeld in lid 1 aan één der genoemde belanghebbenden is verstuurd, totdat het monument is geregistreerd op de gemeentelijke monumentenlijst als bedoeld in artikel 10.1, dan wel vaststaat dat het monument niet wordt aangewezen, zijn de artikelen 4.4 tot en met 4.6 van overeenkomstige toepassing.

PARAGRAAF 2 - VERGUNNINGEN TOT WIJZIGING OF AFBRAAK VAN BESCHERMDE GEMEENTELIJKE MONUMENTEN

Artikel 4.4 Verbodsbepaling

1. Het is verboden om een beschermd gemeentelijk monument:
 - a. te bekladden, beschadigen of vernielen
 - b. te herstellen, te gebruiken of te laten gebruiken op een dusdanige wijze, dat het wordt ontsierd of in gevaar gebracht.
2. Het is verboden om zonder schriftelijke monumentenvergunning van het college van burgemeester en wethouders, of in strijd met de bij deze vergunning gestelde voorschriften:
 - a. een beschermd gemeentelijk monument af te breken of te verplaatsen;
 - b. een beschermd gemeentelijk monument in enig opzicht te wijzigen;

Artikel 4.5 De aanvraag

1. De aanvraag om de vergunning als bedoeld in artikel 4.4, lid 2, wordt ingediend bij het college van burgemeester en wethouders.
2. De aanvraag om de vergunning als bedoeld in artikel 4.4, lid 2 dient vergezeld te gaan van de onderstaande bescheiden:
 - a. situatietekening van het bouwwerk, schaal 1:1000;
 - b. een fotoreportage van:
 - het monument in samenhang met de belendingen en omgeving;
 - het monument op zichzelf;
 - de te wijzigen onderdelen van het monument;
 - c. de bestaande toestand tekening van plattegronden, gevels en doorsneden, schaal 1:100. (De bouwkundige hoofdstructuur en eventuele bouwsporen dienen in de tekening te worden aangegeven);
 - d. eventueel een straataanzicht van het monument en de belendingen, schaal 1:100/200;
 - e. een tekening van de gewenste toestand met hierop een situatie, schaal 1:1000, en de plattegronden, gevels en doorsneden, schaal 1:100;
 - f. principedetails van de te wijzigen onderdelen, schaal 1:5;
 - g. een motivatie van de noodzaak van de wijzigingen en de gekozen oplossing.
3. Het college van burgemeester en wethouders kan ter beoordeling van de aanvraag een onderzoek van de aanvrager verlangen.
4. Indien de aanvrager niet heeft voldaan aan enig voorschrift voor het in behandeling nemen van de aanvraag of indien de verstrekte gegevens en bescheiden onvoldoende zijn voor de beoordeling van de aanvraag of voor de voorbereiding van de beschikking,

- zal het college van burgemeester en wethouders de aanvrager hiervan binnen een termijn van 4 weken na ontvangst van de aanvraag in kennis stellen en de aanvrager in de gelegenheid stellen om de aanvraag aan te vullen.
5. De termijn voor het aanvullen van de aanvraag als bedoeld in artikel 4:5 van de Algemene wet bestuursrecht bedraagt 4 weken.

Artikel 4.6 Voorbereiding en de beslissing op de aanvraag

1. Indien de aanvraag in behandeling wordt genomen, legt het college van burgemeester en wethouders de aanvraag 4 weken op de secretarie voor een ieder ter inzage.
2. De burgemeester doet kennisgeving van de terinzagelegging op de gebruikelijke wijze en vermeldt daarbij de mogelijkheid voor belanghebbenden om binnen een termijn als bedoeld in lid 1 schriftelijke zienswijzen naar voren te brengen bij het college van burgemeester en wethouders.
3. Het college van burgemeester en wethouders vraagt advies aan de monumentencommissie voordat het beslist op de aanvraag.
4. Binnen 8 weken na de adviesaanvraag brengt de monumentencommissie schriftelijk advies uit aan het college van burgemeester en wethouders.
5. Het bepaalde in de leden 3 en 4 is niet van toepassing indien de monumentencommissie reeds eerder positief heeft geadviseerd inzake de aanvraag om het wijzigen van het beschermd monument en het ingediende plan in overeenstemming is met het eerdere advies.
6. Het college van burgemeester en wethouders beslist binnen 8 weken na ontvangst van het advies van de monumentencommissie, maar in ieder geval binnen 13 weken na ontvangst van de aanvraag, op de aanvraag om de vergunning.
7. Het college van burgemeester en wethouders kan de in lid 5 genoemde termijn van 13 weken met ten hoogste 13 weken verlengen, mits het de aanvrager daarvan kennis geeft binnen een termijn van 8 weken na ontvangst van de aanvraag.
8. Een vergunning ingevolge deze verordening blijft buiten werking gedurende 6 weken na de datum waarop zij is verleend.
Indien gedurende deze termijn bezwaar of in tweede instantie beroep wordt aangetekend op grond van de Algemene wet bestuursrecht, blijft de vergunning buiten werking totdat onherroepelijk op het bezwaar of het beroep is beslist.

HOOFDSTUK 5 GEMEENTELIJKE DORPSGEZICHTEN

PARAGRAAF 1 - DE AANWIJZING VAN EEN BESCHERMD GEMEENTELIJK DORPSGEZICHT.

Artikel 5.1 De aanwijzing van een beschermd gemeentelijk dorpsgezicht

1. De gemeenteraad kan op voorstel van het college van burgemeester en wethouders, al dan niet op aanvraag van een belanghebbende, een gebied aanwijzen als beschermd gemeentelijk dorpsgezicht.
2. Voordat het college van burgemeester en wethouders de raad over de aanwijzing een voorstel doet, vraagt het advies aan de monumentencommissie.
3. Het college van burgemeester en wethouders kan ten behoeve van het voorstel tot aanwijzing van een dorpsgezicht bepalen dat een onderzoek wordt verricht.
4. De aanwijzing kan geen gebied betreffen dat is aangewezen op grond van artikel 35 van de Monumentenwet 1988.

Artikel 5.2 Termijnen advies en aanwijzingsbesluit

1. Op de aanwijzingsprocedure en het -besluit van dorpsgezichten is de uitgebreide openbare voorbereidingsprocedure als omschreven in afdeling 3.5 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.

Artikel 5.3 Voorbescherming

1. Met ingang van de datum waarop de mededeling bedoeld in artikel 3:19 lid 2 van de Algemene wet bestuursrecht is gedaan tot het moment dat inschrijving in het register, bedoeld in artikel 10.1, plaatsvindt, dan wel vaststaat dat het gemeentelijke dorpsgezicht niet wordt ingeschreven in het register, zijn de artikelen 5.4 tot en met 5.6 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 5.3a Vaststellen bestemmingsplan

1. De gemeenteraad kan ter verdere bescherming van een gemeentelijk dorpsgezicht een bestemmingsplan vaststellen als bedoeld in de Wet op de Ruimtelijke Ordening, hetzij per gebied, hetzij als onderdeel van een totaalplan.
2. In dit bestemmingsplan wordt ter verwezenlijking van de bescherming een aanlegvergunningstelsel, een beeldkwaliteitplan met gebiedsgerichte criteria voor welstand, dan wel een ander instrument dat actieve bescherming van de aangewezen dorpsgezichten waarborgt, opgenomen.
3. Bij het besluit tot aanwijzing van een beschermd dorpsgezicht wordt door het college van burgemeester en wethouders, gehoord de monumentencommissie, bepaald in hoeverre het ter plekke vigerende bestemmingsplan kan worden aangemerkt als beschermend plan in de zin van lid 1.

PARAGRAAF 2 - VERGUNNINGEN TOT WIJZIGING VAN BESCHERMDE GEMEENTELIJKE DORPSGEZICHTEN

Artikel 5.4 Verbodsbepaling

1. Het is verboden om een gemeentelijk dorpsgezicht te verstoren, te beschadigen of te vernielen.
2. Voor zover door de gemeenteraad geen beschermend bestemmingsplan als bedoeld in artikel 5.3a is vastgesteld, is het verboden om zonder of in afwijking van een vergunning van het college van burgemeester en wethouders een gemeentelijk dorpsgezicht:
 - a. te verstoren of in enig opzicht te wijzigen;
 - b. te herstellen, te gebruiken of te laten gebruiken op een dusdanige wijze, dat het wordt ontsierd of in gevaar gebracht.

Artikel 5.5 De aanvraag om het wijzigen van een beschermd gemeentelijk dorpsgezicht

1. De aanvraag om vergunning als bedoeld in artikel 5.4 lid 2, wordt ingediend bij het college van burgemeester en wethouders.
2. Voor zover de aanvraag om vergunning als bedoeld in artikel 5.4 lid 2 betrekking heeft op bouwactiviteiten dient de aanvraag vergezeld gaan van de bescheiden als vermeld in artikel 4.5 lid 2.
3. Indien de aanvraag om vergunning als bedoeld in artikel 5.4 lid 2, betrekking heeft op andere wijzigingen dan de wijzigingen bedoeld in het vorige lid, moet de aanvraag vergezeld gaan van bescheiden waaruit zowel de bestaande toestand als de toestand na wijziging voldoende duidelijk is aangegeven, alsmede een motivatie van de gekozen oplossing.
4. Het college van burgemeester en wethouders kan ter beoordeling van de aanvraag een onderzoek, als bedoeld in artikel 1.1, van de aanvrager verlangen.
5. Indien de aanvrager niet heeft voldaan aan enig voorschrift voor het in behandeling nemen van de aanvraag of indien de verstrekte gegevens en bescheiden onvoldoende zijn voor de beoordeling van de aanvraag of voor de voorbereiding van de beschikking, zal het college van burgemeester en wethouders de aanvrager hiervan binnen een termijn van 4 weken na ontvangst van de aanvraag in kennis stellen en de aanvrager in de gelegenheid stellen om de aanvraag aan te vullen.
6. De termijn voor het aanvullen van de aanvraag als bedoeld in artikel 4:5 van de Algemene wet bestuursrecht bedraagt 4 weken.

Artikel 5.6 Voorbereiding en de beslissing op de aanvraag

1. Indien de aanvraag in behandeling wordt genomen, legt het college van burgemeester en wethouders de aanvraag op de secretarie gedurende een termijn van 4 weken voor een ieder ter inzage.
2. De burgemeester doet kennisgeving van de terinzagelegging op de gebruikelijke wijze en vermeldt daarbij de mogelijkheid voor belanghebbenden om binnen een termijn als bedoeld in lid 1 schriftelijke zienswijzen naar voren te brengen bij het college van burgemeester en wethouders.
3. Het college van burgemeester en wethouders vraagt advies aan de monumentencommissie voordat het beslist op de aanvraag.
4. Binnen 8 weken na de adviesaanvraag brengt de monumentencommissie schriftelijk advies uit aan het college van burgemeester en wethouders.
5. Het bepaalde in de leden 3 en 4 is niet van toepassing indien de monumentencommissie reeds eerder positief heeft geadviseerd inzake de aanvraag om het wijzigen van het beschermd dorpsgezicht en het ingediende plan in overeenstemming is met het eerdere advies.
Het college van burgemeester en wethouders beslist binnen 8 weken na ontvangst van het advies van de monumentencommissie, maar in ieder geval binnen 13 weken na ontvangst van de aanvraag, op de aanvraag van de vergunning.
6. Het college van burgemeester en wethouders kan de in lid 5 genoemde termijn van 13 weken met ten hoogste 13 weken verlengen, mits het de aanvrager daarvan kennis geeft binnen een termijn van 8 weken na ontvangst van de aanvraag.
7. Een vergunning ingevolge deze verordening blijft buiten werking gedurende 6 weken na de datum waarop zij is verleend.
Indien gedurende deze termijn bezwaar of in tweede instantie beroep wordt aangetekend op grond van de Algemene wet bestuursrecht, blijft de vergunning buiten werking totdat onherroepelijk op het bezwaar of het beroep is beslist.

HOOFDSTUK 6 GROEN- EN LANDSCHAPSMONUMENTEN

PARAGRAAF 1 - DE AANWIJZING VAN EEN BESCHERMD GROEN- OF LANDSCHAPSMONUMENT

Artikel 6.1 De aanwijzing tot beschermd gemeentelijk groen- of landschapsmonument

1. De gemeenteraad kan op voorstel van het college van burgemeester en wethouders, al dan niet op aanvraag van een belanghebbende, een groen- of landschapselement aanwijzen tot gemeentelijk beschermd groen- of landschapsmonument .
2. Voordat het college van burgemeester en wethouders de raad over de aanwijzing een voorstel doet, vraagt het advies aan de monumentencommissie.
3. Het college van burgemeester en wethouders kan ten behoeve van het voorstel tot aanwijzing van een gemeentelijk beschermd groen- of landschapsmonument bepalen dat een onderzoek wordt verricht.

Artikel 6.2 Termijnen advies en aanwijzingsbesluit

1. Op de aanwijzingsprocedure en het -besluit is de algemene regelgeving en in het bijzonder de voorbereidingsprocedure als omschreven in Afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.
2. Indien de aanwijzing betrekking heeft op een gebied dat meerdere kadastrale percelen, eigenaren en andere belanghebbenden omvat, is op de aanwijzingsprocedure en het besluit de uitgebreide openbare voorbereidingsprocedure als omschreven in Afdeling 3.5 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.
3. De monumentencommissie adviseert binnen 8 weken na de datum van ontvangst van het verzoek van het college van burgemeester en wethouders.
4. Het college van burgemeester en wethouders doet binnen 8 weken na de datum van ontvangst van het advies van de monumentencommissie, maar in ieder geval binnen 13 weken na de adviesaanvraag aan de monumentencommissie een voorstel aan de gemeenteraad.

5. De gemeenteraad beslist binnen 13 weken na ontvangst van het voorstel van het college van burgemeester en wethouders.

Artikel 6.3 Mededeling, horen en voorbescherming

1. Indien de voorbereidingsprocedure als omschreven in Afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing is, wordt het voornemen tot de aanwijzing, als bedoeld in artikel 6.1 lid 1, gelijktijdig medegedeeld aan degenen die als zakelijk gerechtigden in de kadastrale legger bekendstaan en aan de ingeschreven hypothecaire schuldeisers en, indien om aanwijzing is verzocht, aan de verzoeker.
2. Het college van burgemeester en wethouders stelt de in het eerste lid genoemde belanghebbenden in de gelegenheid zich te doen horen en pleegt overleg.
3. Met ingang van de datum waarop de mededeling, bedoeld in lid 1 kennisgeving van het verzoek of voornemen als bedoeld hiervoor sub 1 aan een der genoemde belanghebbenden is verstuurd, totdat het monument is geregistreerd op de gemeentelijke monumentenlijst als bedoeld in artikel 10.1, dan wel vaststaat dat het monument niet wordt aangewezen, zijn de artikelen 6.4 tot en met 6.6 van overeenkomstige toepassing.
4. Of indien artikel 6.2, lid 2 van toepassing is:
Met ingang van de datum waarop de mededeling, bedoeld in artikel 3:19, lid 2 van de Algemene wet bestuursrecht is gedaan tot het moment dat inschrijving in het register, bedoeld in artikel 10.1, plaatsvindt dan wel vaststaat dat het gemeentelijke groen- of landschapsmonument niet wordt ingeschreven in het register, zijn de artikelen 6.4 tot en met 6.6 van overeenkomstige toepassing.

PARAGRAAF 2 VERGUNNINGEN TOT WIJZIGING VAN EEN GEMEENTELIJK BESCHERMDE GROEN- OF LANDSCHAPSMONUMENTEN

Artikel 6.4 Verbodsbepaling

1. Het is verboden om een beschermd gemeentelijk groen- of landschapsmonument:
 - a. te verstoren, te beschadigen of te vernielen;
 - b. te gebruiken of te laten gebruiken op een dusdanige wijze, dat het wordt ontsierd of in gevaar gebracht.
2. Het is verboden om zonder schriftelijke vergunning van het college van burgemeester en wethouders of in strijd met de bij deze vergunning gestelde voorschriften:
 - a. een beschermd groenmonument te kappen, te verplaatsen, te snoeien of in enig opzicht te wijzigen op een dusdanige wijze, dat het wordt ontsierd of in gevaar gebracht;
 - b. een beschermd landschapsmonument in enig opzicht te wijzigen of grondwerkzaamheden te verrichten die het monument kunnen ontsieren of in gevaar kunnen brengen.

Artikel 6.5 De aanvraag

1. De aanvraag van de vergunning als bedoeld in artikel 6.4, tweede lid, wordt ingediend bij het college van burgemeester en wethouders.
2. De aanvraag voor de vergunning als bedoeld in artikel 6.4, tweede lid dient vergezeld te gaan van:
 - a. een situatietekening schaal 1:1000 van het terrein c.q. de plaats waar de werkzaamheden zullen plaatsvinden;
 - b. bescheiden waaruit zowel de bestaande toestand als de toestand na wijziging voldoende duidelijk blijkt;
 - c. een motivatie van de noodzaak van de werkzaamheden en de gekozen oplossing.
3. Het college van burgemeester en wethouders kan ter beoordeling van de aanvraag een onderzoek, als bedoeld in artikel 1.1, lid 1 onder m van de aanvrager verlangen.
4. Indien de aanvrager niet heeft voldaan aan enig voorschrift voor het in behandeling nemen van de aanvraag of indien de verstrekte gegevens en bescheiden onvoldoende zijn voor de beoordeling van de aanvraag of voor de voorbereiding van de beschikking,

- zal het college van burgemeester en wethouders de aanvrager hiervan binnen een termijn van 4 weken na ontvangst van de aanvraag in kennis stellen en de aanvrager in de gelegenheid stellen om de aanvraag aan te vullen.
5. De termijn voor het aanvullen van de aanvraag als bedoeld in artikel 4:5 van de Algemene wet bestuursrecht bedraagt 4 weken.

Artikel 6.6 Voorbereiding en de beslissing op de aanvraag

1. Indien de aanvraag in behandeling wordt genomen, legt het college van burgemeester en wethouders de aanvraag op de secretarie gedurende een termijn van 4 weken voor een ieder ter inzage.
2. De burgemeester doet kennisgeving van de ter-inzage-legging op de gebruikelijke wijze en vermeldt daarbij de mogelijkheid om binnen een termijn als bedoeld in lid 1 schriftelijke zienswijzen naar voren te brengen bij het college van burgemeester en wethouders.
3. Het college van burgemeester en wethouders vraagt advies aan de monumentencommissie voordat het beslist op de aanvraag.
4. Binnen 8 weken na de adviesaanvraag brengt de monumentencommissie schriftelijk advies uit aan het college van burgemeester en wethouders.
5. Het bepaalde in de leden 3 en 4 is niet van toepassing indien de monumentencommissie reeds eerder positief heeft geadviseerd inzake de aanvraag om het wijzigen van het beschermd monument en het ingediende plan in overeenstemming is met het eerdere advies.
6. Het college van burgemeester en wethouders beslist binnen 8 weken na ontvangst van het advies van de monumentencommissie, maar in ieder geval binnen 13 weken na ontvangst van de aanvraag, op de aanvraag van de vergunning.
7. Het college van burgemeester en wethouders kan de in het derde lid genoemde termijn van 13 weken met ten hoogste 13 weken verlengen, mits zij de aanvrager daarvan kennis geven binnen de in het derde lid genoemde termijn van 13 weken.
8. Een vergunning ingevolge deze verordening blijft buiten werking gedurende 6 weken na de datum waarop zij is verleend.
Indien gedurende deze termijn bezwaar wordt gemaakt op grond van de Algemene wet bestuursrecht, blijft de vergunning buiten werking totdat onherroepelijk op het bezwaar of het beroep is beslist.

HOOFDSTUK 7 BESCHERMDE BEELDBEPALENDE PANDEN

PARAGRAAF 1 - DE AANWIJZING ALS BESCHERMD BEELDBEPALEND PAND.

Artikel 7.1. De aanwijzing als beschermd beeldbepalend pand

1. De gemeenteraad kan op voorstel van het college van burgemeester en wethouders, al dan niet op aanvraag van een belanghebbende, een beeldbepalend pand aanwijzen als beschermd beeldbepalend pand.
2. Voordat het college van burgemeester en wethouders de gemeenteraad over de aanwijzing een voorstel doet, vraagt het advies aan de monumentencommissie.
3. Het college van burgemeester en wethouders kan ten behoeve van het voorstel tot aanwijzing van een beschermd beeldbepalend pand bepalen dat onderzoek wordt verricht.

Artikel 7.2 Termijnen advies en aanwijzingsbesluit

1. Op de aanwijzingsprocedure en het aanwijzingsbesluit is de voorbereidingsprocedure als omschreven in Afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.
2. De monumentencommissie adviseert binnen 8 weken na de datum van ontvangst van het verzoek van het college van burgemeester en wethouders.
3. Het college van burgemeester en wethouders doet binnen 8 weken na de datum van ontvangst van het advies van de monumentencommissie, maar in ieder geval binnen 13

- weken na de adviesaanvraag aan de monumentencommissie een voorstel aan de gemeenteraad.
4. De gemeenteraad beslist binnen 13 weken na ontvangst van het voorstel van het college van burgemeester en wethouders.

Artikel 7.3 Mededeling, horen en voorbescherming

1. Het voornemen tot de aanwijzing als bedoeld in artikel 7.1, eerste lid, wordt gelijktijdig medegedeeld aan degenen die als zakelijk gerechtigden in de kadastrale legger bekend staan en aan de ingeschreven hypothecaire schuldeisers en, indien om aanwijzing is verzocht, aan de verzoeker.
2. Het college van burgemeester en wethouders stelt de in lid 1 genoemde belanghebbenden in de gelegenheid zich te doen horen en pleegt overleg.
3. Met ingang van de datum waarop de mededeling, als bedoeld in lid 1 aan één der genoemde belanghebbenden is verstuurd, totdat het beeldbepalend pand is geregistreerd op de gemeentelijke monumentenlijst als bedoeld in artikel 10.1, dan wel vaststaat dat het beeldbepalend pand niet wordt aangewezen, zijn de artikelen 7.4 tot en met 7.6 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 7.3a Vaststellen welstandcriteria of beeldkwaliteitplan

1. De gemeenteraad kan ter verdere bescherming van een gemeentelijk beeldbepalend pand welstandcriteria vaststellen hetzij per gebied, hetzij als onderdeel van een totaalplan.
2. De welstandcriteria kunnen ter verwezenlijking van de bescherming verder worden uitgewerkt tot een beeldkwaliteitplannen dan wel andere instrumenten die een actieve bescherming van de aangewezen beeldbepalende panden waarborgen.
3. Bij het besluit tot aanwijzing van een beeldbepalend pand wordt door het college van burgemeester en wethouders, gehoord de monumentencommissie, bepaald in hoeverre de vigerende vigerende welstandcriteria of een beeldkwaliteitplan kunnen worden aangemerkt als beschermend plannen in de zin van lid 1.

PARAGRAAF 2 - VERGUNNINGEN TOT WIJZIGING OF AFBRAAK VAN BESCHERMDE GEMEENTELIJKE BEELDBEPALENDE PANDEN

Artikel 7.4 Verbodsbepaling

1. Het is verboden om een beschermd beeldbepalend pand:
 - a. te bekladden, beschadigen of vernielen
 - b. te herstellen, te gebruiken of te laten gebruiken op een dusdanige wijze, dat het wordt ontsierd of in gevaar gebracht.
2. Voor zover door de gemeenteraad geen beschermende criteria of plannen als bedoeld in artikel 7.3a zijn vastgesteld, is het verboden om zonder, of in strijd met de bij deze vergunning gestelde voorschriften:
 - a. een beschermd beeldbepalend pand af te breken of te verplaatsen;
 - b. het uiterlijk of het aanzicht van een beeldbepalend pand in enig opzicht te wijzigen;

Artikel 7.5 De aanvraag

1. De aanvraag om de vergunning als bedoeld in artikel 7.4, lid 2, wordt ingediend bij het college van burgemeester en wethouders.
2. De aanvraag om de vergunning als bedoeld in artikel 7.4, lid 2 dient vergezeld te gaan van de onderstaande bescheiden:
 - a. situatietekening van het bouwwerk, schaal 1:1000;
 - b. een fotoreportage van:
 - het beeldbepalend pand in samenhang met de belendingen en omgeving;
 - het beeldbepalend pand op zichzelf;
 - de te wijzigen onderdelen van het beeldbepalend pand;

- c. een straataanzicht van het beeldbepalend pand en de belendingen, schaal 1:100/200;
 - d. de bestaande toestand tekening van de straat zichtbare gevels schaal 1:100 (eventueel aangevuld met plattegronden en doorsneden)
 - e. een tekening van de gewenste toestand met hierop een situatie, schaal 1:1000, de van de straat zichtbare gevels schaal 1:100 (eventueel aangevuld met een plattegronden en doorsneden);
 - f. eventuele principedetails van de te wijzigen onderdelen, schaal 1:5;
 - g. een motivatie van de noodzaak van de wijzigingen en de gekozen oplossing.
3. Het college van burgemeester en wethouders kan ter beoordeling van de aanvraag een onderzoek van de aanvrager verlangen.
 4. Indien de aanvrager niet heeft voldaan aan enig voorschrift voor het in behandeling nemen van de aanvraag of indien de verstrekte gegevens en bescheiden onvoldoende zijn voor de beoordeling van de aanvraag of voor de voorbereiding van de beschikking, zal het college van burgemeester en wethouders de aanvrager hiervan binnen een termijn van 4 weken na ontvangst van de aanvraag in kennis stellen en de aanvrager in de gelegenheid stellen om de aanvraag aan te vullen.
 5. De termijn voor het aanvullen van de aanvraag als bedoeld in artikel 4:5 van de Algemene wet bestuursrecht bedraagt 4 weken.

Artikel 7.6 Voorbereiding en de beslissing op de aanvraag

1. Indien de aanvraag in behandeling wordt genomen, legt het college van burgemeester en wethouders de aanvraag 4 weken op de secretarie voor een ieder ter inzage.
2. De burgemeester doet kennisgeving van de terinzagelegging op de gebruikelijke wijze en vermeldt daarbij de mogelijkheid voor belanghebbenden om binnen een termijn als bedoeld in lid 1 schriftelijke zienswijzen naar voren te brengen bij het college van burgemeester en wethouders.
3. Het college van burgemeester en wethouders vraagt advies aan de monumentencommissie voordat het beslist op de aanvraag.
4. Binnen 8 weken na de adviesaanvraag brengt de monumentencommissie schriftelijk advies uit aan het college van burgemeester en wethouders.
5. Het bepaalde in de leden 3 en 4 is niet van toepassing indien de monumentencommissie reeds eerder positief heeft geadviseerd inzake de aanvraag om het wijzigen van het beschermd beeldbepalende pand en het ingediende plan in overeenstemming is met het eerdere advies.
6. Het college van burgemeester en wethouders beslist binnen 8 weken na ontvangst van het advies van de monumentencommissie, maar in ieder geval binnen 13 weken na ontvangst van de aanvraag, op de aanvraag om de vergunning.
7. Het college van burgemeester en wethouders kan de in lid 5 genoemde termijn van 13 weken met ten hoogste 13 weken verlengen, mits het de aanvrager daarvan kennis geeft binnen een termijn van 8 weken na ontvangst van de aanvraag.
8. Een vergunning ingevolge deze verordening blijft buiten werking gedurende 6 weken na de datum waarop zij is verleend.
Indien gedurende deze termijn bezwaar of in tweede instantie beroep wordt aangetekend op grond van de Algemene wet bestuursrecht, blijft de vergunning buiten werking totdat onherroepelijk op het bezwaar of het beroep is beslist.

HOOFDSTUK 8 GEMEENTELIJKE ARCHEOLOGISCHE MELDINGSGBIEDEN

PARAGRAAF 1 - DE AANWIJZING VAN GEMEENTELIJK ARCHEOLOGISCHE MELDINGSGBIEDEN

Artikel 8.1 De aanwijzing van een archeologisch meldingsgebied

1. De gemeenteraad kan op voorstel van het college van burgemeester en wethouders, al dan niet op aanvraag van een belanghebbende, een terrein of gebied aanwijzen tot archeologisch meldingsgebied.

2. Voordat het college van burgemeester en wethouders de raad over de aanwijzing een voorstel doet, vraagt het advies aan de monumentencommissie.
3. Het college van burgemeester en wethouders kan ten behoeve van het voorstel tot aanwijzing van een archeologisch meldingsgebied bepalen dat een onderzoek wordt verricht.
4. De aanwijzing kan geen archeologisch monument of terrein betreffen dat is aangewezen op grond van artikel 3 van de Monumentenwet 1988.

Artikel 8.2 Termijnen advies en aanwijzingsbesluit

1. Op de aanwijzingsprocedure en het -besluit van archeologische meldingsgebieden is de uitgebreide openbare voorbereidingsprocedure als omschreven in Afdeling 3.5 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.

Artikel 8.3 Voorbescherming

1. Met ingang van de datum waarop de mededeling, bedoeld in artikel 3:19 van de Algemene wet bestuursrecht is gedaan tot het moment dat inschrijving in het register, bedoeld in artikel 10.1, plaatsvindt dan wel vaststaat dat het archeologische meldingsgebied niet wordt ingeschreven in het register, zijn de artikelen 8.4 tot en met 8.7 van overeenkomstige toepassing.

PARAGRAAF 2 - VERBODSBEPALINGEN EN VERGUNNING TOT HET VERRICHTEN VAN BODEMVERSTORENDE ACTIVITEITEN BINNEN EEN ARCHEOLOGISCH MELDINGSGEBIED.

Artikel 8.4 Verbodsbepaling

1. Het is verboden om in een gemeentelijk archeologisch meldingsgebied het bodemarchief te beschadigen of te vernielen.
2. Het is verboden om zonder vergunning van het college van burgemeester en wethouders, of in strijd met de bij deze vergunning gestelde voorschriften:
 - a. in een gemeentelijk archeologisch meldingsgebied grondwerk te verrichten op een grotere diepte dan de op de archeologische meldingskaart vermelde afstand onder het maaiveld;
 - b. andere activiteiten uit te voeren die het (archeologische) bodemarchief kunnen verstoren of in enig opzicht kunnen wijzigen.

Artikel 8.5 De aanvraag om vergunning voor het uitvoeren van grondwerkzaamheden in een archeologisch meldingsgebied

1. De aanvraag om vergunning als bedoeld in artikel 8.4, tweede lid, wordt ingediend bij het college van burgemeester en wethouders.
2. De aanvraag om vergunning als bedoeld in artikel 8.4, tweede lid dient vergezeld te gaan van:
 - a. een situatietekening schaal 1:1000 van het terrein c.q. de plaats waar de werkzaamheden zullen plaatsvinden;
 - b. een langs- en dwarsdoorsnede (schaal 1:100) met maataanduidingen, waaruit de omvang en de exacte plaats van de werkzaamheden blijkt;
 - c. een motivatie van de noodzaak van de werkzaamheden.
3. Het college van burgemeester en wethouders kan ter beoordeling van de aanvraag een onderzoek, als bedoeld in artikel 1.1 van de aanvrager verlangen.
4. Indien de aanvrager niet heeft voldaan aan enig voorschrift voor het in behandeling nemen van de aanvraag of indien de verstrekte gegevens en bescheiden onvoldoende zijn voor de beoordeling van de aanvraag of voor de voorbereiding van de beschikking, zal het college van burgemeester en wethouders de aanvrager hiervan binnen een termijn van 4 weken na ontvangst van de aanvraag in kennis stellen en de aanvrager in de gelegenheid stellen om de aanvraag aan te vullen.
5. De termijn voor het aanvullen van de aanvraag als bedoeld in artikel 4:5 van de Algemene wet bestuursrecht bedraagt 4 weken.

Artikel 8.6 Voorbereiding en de beslissing op de aanvraag om vergunning

1. Indien de aanvraag in behandeling wordt genomen, legt het college van burgemeester en wethouders de aanvraag 4 weken op de secretarie voor een ieder ter inzage.
2. De burgemeester doet kennisgeving van de terinzagelegging op de gebruikelijke wijze en vermeldt daarbij de mogelijkheid voor belanghebbenden om binnen een termijn als bedoeld in lid 1 schriftelijke zienswijzen naar voren te brengen bij het college van burgemeester en wethouders.
3. Het college van burgemeester en wethouders kan advies vragen aan de monumentencommissie voordat zij beslissen op de aanvraag.
4. Binnen 8 weken na de adviesaanvraag brengt de monumentencommissie schriftelijk advies uit aan het college van burgemeester en wethouders.
5. Het college van burgemeester en wethouders beslist binnen 8 weken na ontvangst van het advies van de monumentencommissie, maar in ieder geval binnen 13 weken na ontvangst van de aanvraag.
6. Het college van burgemeester en wethouders kan de in lid 5 genoemde termijn van 13 weken met ten hoogste 13 weken verlengen, mits het de aanvrager daarvan kennis geeft binnen een termijn van 8 weken na ontvangst van de aanvraag.
7. Het college van burgemeester en wethouders kan ook vergunning verlenen, indien volgens zijn gemotiveerde oordeel andere maatschappelijke belangen zwaarder wegen dan de belangen van het gemeentelijke archeologisch bodemarchief.

Artikel 8.7 Stillegging van de ingevolge de vergunning gebezigde grondwerkzaamheden in een archeologische meldingsgebied

1. Het college van burgemeester en wethouders of de door het college van burgemeester en wethouders aangewezen personen kunnen de grondwerkzaamheden maximaal 10 dagen stilleggen indien tijdens de werkzaamheden vondsten zijn of worden aangetroffen, waarvan vaststaat of redelijkerwijs het vermoeden bestaat dat archeologische waarden in het geding zijn.
2. Ingevolge artikel 47 van de Monumentenwet 1988 geeft de burgemeester onverwijld kennis van de vondst aan de directeur van de Rijksdienst voor het Oudheidkundig Bodemonderzoek.
3. De artikelen 48 en 49 van de Monumentenwet 1988 zijn vervolgens van toepassing.

HOOFDSTUK 9 BESCHERMINGSZONES

PARAGRAAF 1 - DE AANWIJZING VAN BESCHERMINGSZONES

Artikel 9.1. De aanwijzing van beschermingszones

1. De gemeenteraad kan op voorstel van het college van burgemeester en wethouders, al dan niet op aanvraag van een belanghebbende, een beschermingszone aanwijzen
2. Voordat het college van burgemeester en wethouders de gemeenteraad over de aanwijzing een voorstel doet, vraagt het advies aan de monumentencommissie.
3. Het college van burgemeester en wethouders kan ten behoeve van het voorstel tot aanwijzing van een beschermingszone bepalen dat onderzoek wordt verricht.

Artikel 9.2 Termijnen advies en aanwijzingsbesluit

1. Op de aanwijzingsprocedure en het aanwijzingsbesluit is de voorbereidingsprocedure als omschreven in Afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.
2. De monumentencommissie adviseert binnen 8 weken na de datum van ontvangst van het verzoek van het college van burgemeester en wethouders.
3. Het college van burgemeester en wethouders doet binnen 8 weken na de datum van ontvangst van het advies van de monumentencommissie, maar in ieder geval binnen 13 weken na de adviesaanvraag aan de monumentencommissie een voorstel aan de gemeenteraad.
4. De gemeenteraad beslist binnen 13 weken na ontvangst van het voorstel van het college van burgemeester en wethouders.

Artikel 9.3 Mededeling, horen en voorbescherming

1. Het voornemen tot de aanwijzing als bedoeld in artikel 9.1, eerste lid, wordt gelijktijdig medegedeeld aan degenen die als zakelijk gerechtigden in de kadastrale legger bekend staan en aan de ingeschreven hypothecaire schuldeisers en, indien om aanwijzing is verzocht, aan de verzoeker.
2. Het college van burgemeester en wethouders stelt de in lid 1 genoemde belanghebbenden in de gelegenheid zich te doen horen en pleegt overleg.
3. Met ingang van de datum waarop de mededeling, als bedoeld in lid 1 aan één der genoemde belanghebbenden is verstuurd, totdat de beschermingszone is geregistreerd op de gemeentelijke monumentenlijst als bedoeld in artikel 10.1, dan wel vaststaat dat de beschermingszone niet wordt aangewezen, zijn de artikelen 9.4 tot en met 9.6 van overeenkomstige toepassing.

PARAGRAAF 2 - VERGUNNINGEN TOT HET WIJZIGING VAN EEN BESCHERMINGSZONE

Artikel 9.4 Verbodsbepaling

1. Het is verboden om een beschermingszone:
 - a. te beschadigen of te vernielen
 - b. te gebruiken of te laten gebruiken op een dusdanige wijze, dat het monument of beeldbepalend pand wordt ontsierd of in gevaar gebracht.
2. Het is verboden om zonder schriftelijke vergunning van het college van burgemeester en wethouders, of in strijd met de bij deze vergunning gestelde voorschriften:
 - a. In een beschermingszone van een monument of beeldbepalend pand bouwwerken op te richten af te breken of te verplaatsen of
 - b. de beschermingszone van een monument of beeldbepalend pand in enige ander opzicht te wijzigen dat het monument of beeldbepalend pand wordt ontsierd of in gevaar gebracht.

Artikel 9.5 De aanvraag

1. De aanvraag om de vergunning als bedoeld in artikel 9.4, lid 2, wordt ingediend bij het college van burgemeester en wethouders.
2. Voor zover de aanvraag om vergunning als bedoeld in artikel 9.4 lid 2 betrekking heeft op bouwactiviteiten dient de aanvraag vergezeld gaan van de bescheiden als vermeld in artikel 4.5 lid 2.
3. Indien de aanvraag om vergunning als bedoeld in artikel 5.4 lid 2, betrekking heeft op andere wijzigingen dan de wijzigingen bedoeld in het vorige lid, moet de aanvraag vergezeld gaan van bescheiden waaruit zowel de bestaande toestand als de toestand na wijziging voldoende duidelijk is aangegeven, alsmede een motivatie van de gekozen oplossing.
4. Het college van burgemeester en wethouders kan ter beoordeling van de aanvraag een onderzoek van de aanvrager verlangen.
5. Indien de aanvrager niet heeft voldaan aan enig voorschrift voor het in behandeling nemen van de aanvraag of indien de verstrekte gegevens en bescheiden onvoldoende zijn voor de beoordeling van de aanvraag of voor de voorbereiding van de beschikking, zal het college van burgemeester en wethouders de aanvrager hiervan binnen een termijn van 4 weken na ontvangst van de aanvraag in kennis stellen en de aanvrager in de gelegenheid stellen om de aanvraag aan te vullen.
6. De termijn voor het aanvullen van de aanvraag als bedoeld in artikel 4:5 van de Algemene wet bestuursrecht bedraagt 4 weken.

Artikel 9.6 Voorbereiding en de beslissing op de aanvraag

1. Indien de aanvraag in behandeling wordt genomen, legt het college van burgemeester en wethouders de aanvraag 4 weken op de secretarie voor een ieder ter inzage.
2. De burgemeester doet kennisgeving van de terinzagelegging op de gebruikelijke wijze en vermeldt daarbij de mogelijkheid voor belanghebbenden om binnen een termijn als

- bedoeld in lid 1 schriftelijke zienswijzen naar voren te brengen bij het college van burgemeester en wethouders.
3. Het college van burgemeester en wethouders vraagt advies aan de monumentencommissie voordat het beslist op de aanvraag.
 4. Binnen 8 weken na de adviesaanvraag brengt de monumentencommissie schriftelijk advies uit aan het college van burgemeester en wethouders.
 5. Het bepaalde in de leden 3 en 4 is niet van toepassing indien de monumentencommissie reeds eerder positief heeft geadviseerd inzake de aanvraag tot het wijzigen van de beschermingszone en het ingediende plan in overeenstemming is met het eerdere advies.
 6. Het college van burgemeester en wethouders beslist binnen 8 weken na ontvangst van het advies van de monumentencommissie, maar in ieder geval binnen 13 weken na ontvangst van de aanvraag, op de aanvraag om de vergunning.
 7. Het college van burgemeester en wethouders kan de in lid 5 genoemde termijn van 13 weken met ten hoogste 13 weken verlengen, mits het de aanvrager daarvan kennis geeft binnen een termijn van 8 weken na ontvangst van de aanvraag.
 8. Een vergunning ingevolge deze verordening blijft buiten werking gedurende 6 weken na de datum waarop zij is verleend.
Indien gedurende deze termijn bezwaar of in tweede instantie beroep wordt aangetekend op grond van de Algemene wet bestuursrecht, blijft de vergunning buiten werking totdat onherroepelijk op het bezwaar of het beroep is beslist.

HOOFDSTUK 10 DE REGISTRATIE, WIJZIGING, INTREKKING

PARAGRAAF 1 - DE REGISTRATIE, WIJZING EN INTREKKING VAN DE AANWIJZING

Artikel 10.1 Registratie op de gemeentelijke monumentenlijst

1. Het college van burgemeester en wethouders registreert
 - het beschermd gemeentelijk monument,
 - het beschermd gemeentelijk dorpsgezicht,
 - het beschermd gemeentelijk groen- of landschapsmonument,
 - het beschermd beeldbepalend pandof
 - het archeologische meldingsgebied
 - een beschermingszoneop de gemeentelijke monumentenlijst.
2. beschrijving van:
 - de architectonische, bouwhistorische, wetenschappelijke en cultuurhistorische waarde van het beschermde gemeentelijk monument;
 - de esthetische kwaliteiten, de ruimtelijk (bouw)historische kenmerken alsmede de wetenschappelijke en cultuurhistorische waarde van het dorpsgezicht;
 - de esthetische kwaliteiten, de natuurhistorische of landschappelijke waarden alsmede de wetenschappelijke en cultuurhistorische waarde van het beschermde gemeentelijke groen- of landschapsmonument;
 - de esthetische kwaliteiten, de ruimtelijk (bouw)historische kenmerken alsmede de wetenschappelijke en cultuurhistorische waarde van het beschermde beeldbepalende pand;of
 - een indicatie van de te verwachten archeologische waarde van het archeologisch meldingsgebied.of
 - de esthetische kwaliteiten, de ruimtelijk historische kenmerken en cultuurhistorische waarde van een beschermingszone, e.e.a. in relatie tot een monument of beeldbepalend pand;
3. De gemeentelijke monumentenlijst bevat tevens

- a. de plaatselijke aanduiding, de kadastrale aanduiding, de tenaamstelling of, indien het een groter gebied betreft dat meerdere kadastrale percelen omvat, de gebiedsaanduiding, die op een kaart of meerdere kaarten, die deel uitmaken van het gemeentelijke monumentenregister, is aangegeven.
 - b. Een kaart waarop de directe omgeving van het monument of beeldbepalende pand is aangegeven.
4. Op de archeologische meldingskaart wordt aangegeven tot op welke diepte onder het maaiveld graafwerkzaamheden kunnen worden verricht zonder dat deze tot gevolg hebben dat het archeologische bodemarchief kan worden verstoord.

Artikel 10.2 Wijzigen van de aanwijzing

- 1 De gemeenteraad kan op voorstel van het college van burgemeester en wethouders de aanwijzing ambtshalve of op aanvraag van een belanghebbende wijzigen.
- 2 Op de wijziging van de aanwijzing is de aanwijsprocedure als bedoeld in artikel 4.1, 5.1, 6.1, 7.1 8.1 of 9.1 alsmede artikel 4.2, 5.2, 6.2, 7.2 8.2 of 9.2 van overeenkomstige toepassing.
- 3 Indien de wijziging naar het oordeel van het college van burgemeester en wethouders van ondergeschikte betekenis is, blijft de overeenkomstige toepassing van het tweede lid van dit artikel achterwege, en beslist het college van burgemeester en wethouders binnen een termijn van 4 weken na ontvangst van de aanvraag.
- 4 De inhoud en datum van de wijziging worden op de gemeentelijke monumentenlijst aangetekend.

Artikel 10.3 Intrekken van de aanwijzing

- 1 De gemeenteraad kan op voorstel van het college van burgemeester en wethouders, al dan niet op verzoek van een belanghebbende, de aanwijzing intrekken.
- 2 op de intrekking van de aanwijzing is de aanwijsprocedure als bedoeld in artikel 5.1, 6.1, 7.1 8.1 of 9.1 alsmede artikel 4.2, 5.2, 6.2, 7.2 8.2 of 9.2 van overeenkomstige toepassing.
3. De aanwijzing wordt geacht ingetrokken te zijn, indien toepassing wordt gegeven aan artikel 3 of artikel 35 van de Monumentenwet 1988.
4. De gemeenteraad kan bepalen dat
 - het gemeentelijke monument
 - het gemeentelijk dorpsgezicht
 - het groen of landschapsmonument
 - het beeldbepalende pand
 moet worden gedocumenteerd alvorens de aanwijzing wordt ingetrokken.
- 5 De intrekking wordt op de gemeentelijke monumentenlijst aangetekend.

PARAGRAAF 2 - DE REGISTRATIE EN INTREKKING VAN DE VERGUNNING

Artikel 10.4 Registratie op de gemeentelijke monumentenlijst

1. Het college van burgemeester en wethouders registreert de vergunning tot het wijzigen van:
 - een gemeentelijke monument
 - een gemeentelijk dorpsgezicht
 - een groen of landschapsmonument
 - een beeldbepalende pand
 - een beschermingszone
 op de gemeentelijke monumentenlijst.
2. Na wijziging van:
 - een gemeentelijke monument
 - een gemeentelijk dorpsgezicht
 - een groen of landschapsmonument
 - een beeldbepalende pand

- een beschermingszone wordt de redengevende omschrijving dienovereenkomstig aangepast.
3. Het college van burgemeester en wethouders registreert:
- de vergunning voor het uitvoeren van grondwerkzaamheden in een archeologische meldingsgebied,
 - alsmede de resultaten van het onderzoek als bedoeld in artikel 6.5, derde lid en
 - de resultaten van de archeologische begeleiding van de ontgraving, op de gemeentelijke monumentenlijst.

Artikel 10.5 Intrekken van de vergunning

1. De vergunning kan door het college van burgemeester en wethouders worden ingetrokken indien blijkt dat:
 - a. de vergunning ten gevolge van een onjuiste of onvolledige opgave is verleend;
 - b. de vergunninghouder de voorschriften als bedoeld in artikel 4.4, 5.4, 6.4, 7.4 8.4 of 9.4 niet naleeft;
 - c. de omstandigheden aan de kant van de vergunninghouder zich zodanig hebben gewijzigd dat het belang van het monument zwaarder dient te wegen;
 - d. niet binnen 2 jaar na het onherroepelijk worden van de vergunning, van de vergunning gebruik wordt gemaakt;
2. De beschikking tot intrekking wordt in afschrift gezonden aan de monumentencommissie.

HOOFDSTUK 11 SCHADEVERGOEDING

Artikel 11.1 Schadevergoeding

1. Indien en voor zover blijkt dat een belanghebbende ten gevolge van:
 - a. de weigering van het college van burgemeester en wethouders een vergunning tot wijziging, afbraak of verwijdering van
 - een gemeentelijke monument
 - een gemeentelijk dorpsgezicht
 - een groen of landschapsmonument
 - een beeldbepalende pand
 - een beschermingszone
 te verlenen als bedoeld in artikel 4.4, 5.4, 6.4, 7.4 of 9.4, tweede lid, van deze verordening;
 - b. de weigering van het college van burgemeester en wethouders van een vergunning voor het plegen van graafwerkzaamheden binnen een archeologisch meldingsgebied als bedoeld in artikel 8.4 tweede lid van deze verordening;
 - c. de voorschriften door het college van burgemeester en wethouders verbonden aan een vergunning als bedoeld in artikel 4.4, 5.4, 6.4, 7.4, 8.4 of 9.4 tweede lid, van deze verordening;
 schade lijdt of zal lijden, die redelijkerwijze niet of niet geheel te zijnen laste behoort te blijven, kent de gemeenteraad hem op zijn aanvraag een naar billijkheid te bepalen schadevergoeding toe.
2. Voor de behandeling van de aanvragen zijn de bepalingen van de verordening ter regeling van de procedure bij toepassing van artikel 49 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK 12 SLOT- EN OVERGANGSBEPALINGEN

Artikel 12.1 Strafbepaling

Hij, die al dan niet opzettelijk handelt in strijd met artikel 4.4, 5.4, 6.4, 7.4 8.4 of 9.4 van deze verordening, wordt gestraft met een geldboete van de tweede categorie. De feiten zijn overtredingen.

Artikel 12.2 Opsporingsbevoegdheid

De opsporing van de in artikel 4.4, 5.4, 6.4, 7.4, 8.4 of 9.4 strafbaar gestelde feiten is, naast de in artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering genoemde opsporingsambtenaren, opgedragen aan hen die door het college van burgemeester en wethouders met de zorg voor de naleving van deze verordening zijn belast, ieder voor zover het de feiten betreft die in de aanwijzing zijn vermeld.

Artikel 12.3 Binnentreden

Zo dikwijls de zorg voor de naleving van deze verordening dit vereist, wordt hierbij de machtiging verstrekt al dan niet besloten ruimten en plaatsen, met uitzondering van woningen (desnoods tegen de wil van de rechthebbende of gebruiker) te betreden, aan hen die voor zover zij door het bevoegd gezag belast zijn met het toezicht op de naleving van deze verordening.

Artikel 12.4 Inwerkingtreding

1. Voor zover deze verordening betrekking heeft op
 - beschermde gemeentelijke monumenten
 - beschermd gemeentelijk dorpsgezicht
 - beschermde groen- of landschapsmonumenten
 - beschermde beeldbepalende panden
 - archeologische meldingsgebiedenof
 - beschermingszonestreedt zij in werking acht dagen nadat zij bekend is gemaakt.
2. De "Monumentenverordening Bergen", vastgesteld bij besluit van de gemeenteraad van 11 september 1990, voor zover het betreft bepalingen over gemeentelijke monumenten, vervalt op de datum waarop het eerste lid toepassing vindt.
3. Voor zover deze verordening betrekking heeft op beschermde rijksmonumenten en de monumentencommissie, treedt zij in werking overeenkomstig het bepaalde in artikel 15, tweede lid, van de Monumentenwet 1988.
4. De "Monumentenverordening Bergen", vastgesteld bij besluit van de gemeenteraad van 11 september 1990, voor zover het betreft bepalingen over beschermde rijksmonumenten, vervalt op de datum waarop het derde lid toepassing vindt.
5. De "Verordening regelende de taak en werkwijze van de monumentencommissie" vastgesteld bij besluit van de gemeenteraad van 11 september 1990, vervalt op de datum waarop het derde lid toepassing vindt.
6. De op grond van de ingevolge het tweede lid vervallen verordening geregistreerde beschermde gemeentelijke monumenten worden geacht aangewezen te zijn overeenkomstig de bepalingen van deze verordening.
7. Aanvragen om vergunning als bedoeld in artikel 5 van de in het tweede lid genoemde vervallen verordening die zijn ingediend vóór de inwerkingtreding van deze verordening worden afgehandeld met inachtneming van artikel 6 van de in het tweede lid genoemde verordening.

Artikel 12.5 Citeertitel

Deze verordening kan worden aangehaald als: "Monumentenverordening Bergen 2002".

Aldus besloten in de openbare vergadering van de Raad der gemeente Bergen, gehouden op 19 februari 2002.

De Raad voornoemd,

de secretaris,

de voorzitter,

MONUMENTENVERORDENING BERGEN 2002 TOELICHTING

Algemeen

Bij het opstellen van deze verordening zijn de "Aanwijzingen voor de regelgeving" van het Ministerie van Justitie en de VNG-publicatie "Gemeente en regelgeving" in aanmerking genomen.

De bepalingen in de Monumentenwet 1988 en de Algemene wet bestuursrecht en de in deze wetten gekozen systematieken vormen eveneens een belangrijke basis voor deze verordening.

De basis voor deze verordening vormt de model-verordening van de Vereniging Nederlandse Gemeenten(VNG).

De verordening van de VNG, die dateert uit 1996, is echter sterk verouderd en beperkt zich tot de objectgerichte monumentenzorg, terwijl de hedendaagse monumentenzorg zich steeds meer baseert op een gebiedsgerichte aanpak.

De hoofdstukken 1, 3 en 4 alsmede 10 t/m 12 zijn grotendeels ontleend aan de VNG-verordening. Het betreft de onderdelen:

1. De verwijzing naar het vergunningenstelsel voor beschermde rijksmonumenten.
2. De aanwijzing van zaken tot gemeentelijke monumenten en de bescherming hiervan.
3. De bepalingen omtrent registratie, wijzing en intrekking
4. De schadevergoedingsregeling
5. De straf- en overgangsbepalingen

Deze hoofdstukken zijn waar wenselijk aangepast aan recente ontwikkelingen en regelgeving (zoals o.a. de Algemene wet bestuursrecht en jurisprudentie).

De wijzigingen ten opzichte van de VNG-verordening zijn in de bijgevoegde artikelsgewijze toelichting van de verordening aangegeven en gemotiveerd.

Daarnaast is de VNG-verordening aangevuld met:

1. De samenstelling, taken en werkwijze van de Monumentencommissie
2. De aanwijzing en bescherming van gemeentelijk beschermde dorpsgezichten
3. De aanwijzing en bescherming van gemeentelijk beschermde groen- of landschapsmonumenten.
4. De aanwijzing en bescherming van beeldbepalende panden.
5. De aanwijzing en bescherming gemeentelijke archeologische meldingsgebieden.
6. De aanwijzing van omgeving van een monument of beeldbepalend pand tot beschermingszone.

Ad 1. Monumentencommissie:

Tot voor kort was de samenstelling, taken en werkwijze van de Monumentencommissie geregeld in een afzonderlijke verordening. Gelet op het feit dat de Monumentencommissie haar basis vindt in de Monumentenwet 1988 en de meeste taken van de monumentencommissie verband houden en geregeld zijn in de Monumentenverordening, is er voor gekozen om de bepalingen omtrent de monumentencommissie onder te brengen in deze Monumentenverordening.

Inhoudelijk is voor wat betreft de Monumentencommissie aansluiting gezocht bij de ontwikkelingen die in het kader van de herziening van de Woningwet op korte termijn zullen plaatsvinden en met name betrekking hebben op het welstandstoezicht.

Uit maatschappelijke en politieke discussies is gebleken dat de beoordeling van bouwplannen door welstandscommissies vaak als ondoorzichtig wordt ervaren. Gelet op de overeenkomsten tussen monumenten- en welstandscommissies is in de Monumentverordening Bergen 2002 een basis gelegd voor het transparante functioneren van de Monumentencommissie.

Behoudens het feit dat de verordening duidelijkheid geeft omtrent de taken en werkwijze van de commissie is bepaald dat de vergaderingen van de Monumentencommissie openbaar zullen zijn. Daarnaast zal de monumentencommissie een maal per jaar aan de gemeenteraad verslag uitbrengen van haar werkzaamheden.

Ad 2. Gemeentelijke beschermde dorpsgezichten:

Tot voor enkele jaren geleden beperkte de gemeentelijke monumentenzorg zich tot bescherming van individuele objecten. Gemeentelijke monumenten kunnen echter niet los worden gezien van hun omgeving. Het gemeentelijke monument is vaak ingebed in een historische context of structuur welke eveneens waarde bezit. Het vorenstaande heeft ertoe geleid dat in toenemende mate aandacht wordt besteed aan de omgeving van het monument en de gebiedsgerichte monumentenzorg. Indien de cultuurhistorische waarde haar grond vindt in het totaal van een gebied en veel minder in het individuele monument of complex en het gebied met name een lokale betekenis heeft, kan de gemeenteraad overgaan tot het aanwijzen van gemeentelijke dorpsgezichten.

De aanwijzing is een instrument om de algehele cultuurhistorische waarde van een gebied te beschermen. Qua procedure is aansluiting gezocht bij de aanwijzing en registratie van individueel beschermde monumenten.

Ad 3. Gemeentelijke groen- en landschapsmonumenten:

Omdat historisch waardevolle bomen en groenelementen belangrijk zijn voor de belevingswaarde en identiteit van de omgeving wordt in deze verordening de mogelijkheid geboden tot de aanwijzing en bescherming van historische groenelementen. De bescherming van historisch waardevolle bomen kan ook worden geregeld via de bescherming van dorpsgezichten in de Monumentenverordening en specifieke bepalingen (kapverordening) in de Algemene Plaatselijke Verordening (APV). Het nadeel van deze regelingen is enerzijds het feit dat historisch groen op grond van de Monumentenverordening alleen kan worden beschermd indien het is gelegen binnen een beschermd gebied, en anderzijds de gemeentelijke kapverordening te slechts argumenten c.q. handvaten biedt voor een bescherming van bomen doch niet voor andere groenelementen.

Om deze reden is er gekozen om in deze verordening een hoofdstuk op te nemen dat voorziet in de bescherming van groen- en landschapsmonumenten.

De bescherming van landschapselementen is een betrekkelijk nieuw fenomeen in de gemeentelijke monumentenzorg.

Vanuit de nationale overkoepelende organisaties op het gebied van natuur en landschap is de wens geuit om in het gemeentelijke landschapsbeleidsplan meer aandacht te besteden aan natuurhistorische en cultuurhistorische elementen, zoals o.a. hoogstamboomgaarden, houtwallen, historische terrein- en erfafscheidingen, historische laanbeplantingen, erfbeplantingen, tuin- of parkaanleggen als onderdeel van historische (buiten)plaatsen, etc..

In een landschapsbeleidsplan kunnen echter alleen doelstellingen worden geformuleerd met betrekking tot de instandhouding van deze waardevolle landschapselementen. Een landschapsbeleidsplan biedt echter geen juridische bescherming voor de instandhouding van deze waardevolle elementen. Ook vanuit een bestemmingsplan kan slechts ten dele in een dergelijke bescherming worden voorzien. Om de vorenstaande redenen is ervoor gekozen om in deze monumentenverordening bepalingen op te nemen die de bescherming van deze landschapselementen wel mogelijk maken.

Ad 4. Beeldbepalende panden:

Een beeldbepalend pand is een pand waarvan het straatbeeld zowel op zichzelf als in zijn ruimtelijke context markante (bouw)historische kenmerken vertoont en vaak een belangrijk onderdeel vormt van de historisch gegroeide structuur.

Beeldbepalende panden dragen evenals de overige gemeentelijke monumenten bij aan de beleving en identiteit van de gebouwde omgeving. Met de bescherming van beeldbepalende panden wordt getracht om deze beleving en identiteit van de omgeving in stand te houden.

Een beeldbepalend pand kan zijn gelegen in een historische bebouwingslint (dat al dan niet is aangewezen tot beschermd dorpsgezicht) en door de ruimtelijk markante verschijningsvorm (bouwmassa en/of esthetische kwaliteit) bijdragen aan de kwaliteit van de het historische

bebouwingslint. Ook kan het een pand betreffen dat in zijn verschijningsvorm (met name voor wat betreft de bouwmassa) nog typologische kenmerken bezit van het streekeigen bouwen doch waarvan door verbouwingen detailleringen en dergelijke verloren zijn gegaan. Hierdoor bezit het object niet meer de kwaliteit om voor aanwijzing tot gemeentelijk monument. Om echter te voorkomen dat ook de typologische kenmerken van de bouwmassa verloren gaan voorziet deze verordening in de aanwijzing en bescherming van beeldbepalende panden.

Ad 5. Archeologische meldingsgebieden:

Tot voor een aantal jaren was er weinig aandacht voor de archeologische monumentenzorg. Hierin werd in 1992 verandering gebracht. In Valletta (Malta) vond een internationale bijeenkomst van archeologen plaats, waarbij door de diverse deelnemende landen op Europees niveau afspraken zijn gemaakt omtrent het behoud van het archeologische bodemarchief. Deze afspraken zijn vastgelegd in het verdrag van Valletta, ook wel het verdrag van Malta genoemd. Eveneens zijn er afspraken gemaakt omtrent de codificatie van het verdrag van Valletta in de nationale wet- en regelgeving.

Daarnaast is in 1999 onder verantwoordelijkheid van de ministeries van OCenW, LNV, VROM en V&W de nota Belvedere verschenen, met als centraal thema de cultuurhistorie als inspiratiebron voor de inrichting van Nederland. Cultuurhistorie moet een van de vertrekpunten zijn voor stedenbouw en de inrichting van het landschap. In de startnotitie van de vijfde nota Ruimtelijke Ordening wordt het belang van cultuurhistorie bij ruimtelijke planvorming onderstreept. Met cultuurhistorie als vertrekpunt voor ruimtelijke planvorming wordt per definitie voeding gegeven aan het behoud van de identiteit van stad, dorp en landschap. Ook archeologische relictten maken deel uit van de historie van een gebied en kunnen een inspiratiebron zijn voor de ruimtelijke planvorming.

Archeologie gaat zoveel mogelijk uit van behoud van het bodemarchief, omdat latere generaties met nieuwe technieken in staat zijn meer oudheidkundige informatie uit de bodem te halen. Om het bodemarchief te beschermen en te voorkomen dat belangrijke informatie verloren gaat, is in deze verordening een hoofdstuk archeologie opgenomen.

Hierbij is, in plaats van de introductie van een categorie "gemeentelijke archeologische monumenten" gekozen voor de aanwijzing van archeologische meldingsgebieden. Immers zullen er, indien argumenten aanwezig zijn om een archeologisch monument aan te wijzen op grond van een gemeentelijke verordening, meestal ook argumenten zijn om het archeologische relict aan te wijzen op grond van de Monumentenwet 1988.

Daarnaast heeft een gemeentelijk archeologisch monument een afwijkende positie ten opzichte van de overige gemeentelijke monumenten.

Het college van burgemeester en wethouders heeft weliswaar de bevoegdheid tot het verlenen van een vergunning voor het gemeentelijke archeologische monument, doch een van de meest essentiële onderdelen van de archeologische monumentenzorg, nl. de vergunningverlening met betrekking tot opgraving van archeologische relictten, blijft ook bij gemeentelijke archeologische monumenten een bevoegdheid van de minister.

Om de bevoegdheid tot het doen van opgravingen te verkrijgen dient aan een groot aantal voorwaarden te zijn voldaan, waardoor het verkrijgen van deze bevoegdheid voor de gemeente Bergen niet realistisch wordt geacht.

Gelet op het vorenstaande is gekozen voor een afwijkende vorm van bescherming, in de vorm van het archeologische meldingsgebied. De bescherming bestaat in hoofdlijnen uit het monitoren van grondwerkzaamheden binnen de meldingsgebieden. Indien tijdens de ontgravingswerkzaamheden archeologische relictten worden aangetroffen is er sprake van een vondst en wordt overeenkomstig de bepalingen in de Monumentenwet 1988 de ROB ingeschakeld.

Ad 6. Beschermingszone:

Met de beschermingszone wordt de koppeling gelegd tussen de bescherming van een monument of beeldbepalend pand en zijn naaste omgeving.

Door wijziging van de omgeving (zoals o.a. het oprichten van bouwwerken) kan het monument of beeldbepalende pand immers worden ontsierd of in gevaar worden gebracht.

Voor rijksmonumenten is het vaste (Kroon)jurisprudentie dat niet het kadastrale perceel grondslag is voor de bescherming van wat zich daarop bevindt, maar slechts datgene wat als zelfstandige eenheid is genoemd in de redengevende omschrijving.

Een zelfstandige eenheid kan zijn een vrijstaand bouwwerk al dan niet met bijgebouwen of een als zelfstandig aan te merken gedeelte daarvan zijn. Slechts deze zelfstandige eenheid wordt beschermd in het kader van de Monumentenwet 1988. Deze jurisprudentie heeft als gevolg dat de omgeving van een rijksmonument niet de bescherming van de Monumentenwet geniet.

Dit betekent dat op grond van de Monumentenwet 1988 voor rijksmonumenten alleen een vergunning kan worden gevraagd, verleend of geweigerd voor het in de redengevende omschrijving aangegeven monument en dus niet, zoals vaak verondersteld, voor oprichten van andere bouwwerken op het kadastrale perceel. In artikel 43, tweede lid van de Woningwet is bepaald dat het oprichten van vergunningsvrije bouwwerken niet van toepassing is op een monument als bedoeld in de Monumentenwet 1988 of in een gemeentelijke monumentenverordening. Omdat de bescherming van een rijksmonument zich beperkt tot hetgeen in de redengevende omschrijving als zodanig is aangemerkt, biedt de jurisprudentie tevens de mogelijkheid tot het oprichten van vergunningsvrije bouwwerken (artikel 43 Woningwet) bij het rijksmonument.

Om te voorkomen dat door aantasting van de omgeving een monument of beeldbepalend pand wordt ontsierd is ervoor gekozen om in deze verordening het begrip *beschermingszone* te introduceren:

De directe omgeving van een rijksmonument, gemeentelijk monument, gemeentelijk groenmonument, of beeldbepalend pand, die van invloed is op de schoonheid van het monument of beeldbepalend pand en als zodanig onlosmakelijk onderdeel uitmaakt van het monument of beeldbepalende pand;

Eveneens is de begripsbepaling "*monument*" in de gemeentelijke monumentenverordening uitgebreid met de directe omgeving van een monument, die van invloed is op de schoonheid van het monument.

De afmeting van de beschermingszone zal per monument of beeldbepalend pand afzonderlijk worden bepaald.

Artikel 1.1 Begripsbepalingen

1.

a1.

Bij de omschrijving van het begrip monument is aansluiting gezocht bij de omschrijving in de Monumentenwet 1988. Cultuurhistorische waarde is volgens de Memorie van Toelichting de aan een bouwwerk of gebied toegekende waarde, gekenmerkt door het beeld dat is ontstaan en het gebruik dat de mens in de loop van de geschiedenis van dat bouwwerk of gebied heeft gemaakt. Het begrip cultuurhistorische waarde is dermate ruim dat het ook betrekking kan hebben op zaken en gebieden met een geschiedkundige waarde.

a2.

Het is niet vereist dat op de onder 2 bedoelde terreinen ook een bouwkundig monument voorkomt teneinde van een monument te kunnen spreken. Een zaak is immers een veel ruimer begrip.

De ouderdomsgrens van 50 jaar die voor rijksmonumenten geldt, is voor de aanwijzing als gemeentelijk monument niet overgenomen. Daardoor biedt de verordening de mogelijkheid om monumenten die (nog) niet op de rijkslijst kunnen komen omdat ze te jong zijn, wel reeds op de gemeentelijke monumentenlijst te plaatsen.

a3.

Ook de directe omgeving maakt deel uit van het monument, dit om te voorkomen dat de kwaliteit van het monument wordt aangetast door ingrepen in de directe omgeving.

b.

Het is nodig om een begripsomschrijving van een beschermd rijksmonument in de gemeentelijke monumentenverordening op te nemen. Deze verordening is namelijk een voorwaarde voor het verkrijgen door het college van burgemeester en wethouders van de bevoegdheid om vergunningen voor wijziging en sloop van beschermde rijksmonumenten te verlenen. Op de vergunningverlening voor beschermde rijksmonumenten zijn met name de artikelen 11 tot en met 21 van de Monumentenwet 1988 van toepassing.

c.

In de begripsbepaling is sprake van een onroerend monument. Op basis van deze begripsbepaling worden roerende monumenten derhalve niet beschermd. Reden hiervoor is dat het effectueren van de bescherming een probleem vormt. Roerende monumenten kunnen meestal eenvoudig worden verplaatst en daardoor ongemerkt over de gemeentegrens en daarmee buiten de werking van de verordening worden gebracht. Roerende zaken zijn bijvoorbeeld schepen, voertuigen, schilderijen, kerkschatten en gebruiksvoorwerpen. Zaken die naar hun aard onroerend zijn, zoals een kerkorgel, kunnen wel de beschermde status krijgen, op basis van de redengevende omschrijving.

d.

Bij de definitie van het begrip dorpsgezicht is aansluiting gezocht bij de omschrijving in de Monumentenwet 1988. Volgens de Memorie van Toelichting bestaat het aanwijzingscriterium voor een beschermd dorpsgezicht niet alleen uit een visueel schoonheidsaspect, maar ook uit andere factoren die het karakter van een gebied bepalen, zoals het historisch gegroeide stedenbouwkundig patroon, gevormd door de nederzettingsstructuur, de verhouding tussen de bebouwde en onbebouwde ruimten, de bouwvormen en de samenhang in het gebruik van grond en opstallen. Opgemerkt dient te worden dat het in de definitie van de wet niet hoeft te gaan om beschermde monumenten.

e.

Omdat een dorpsgezicht betrekking kan hebben op een groot aantal kadastrale percelen, is het niet mogelijk om elk perceel afzonderlijk in het monumentenregister op te nemen. Om deze reden zijn de dorpsgezichten aangegeven op een kaart die onderdeel uitmaakt van het monumentenregister.

f.

De term gemeentelijk groen- of landschapsmonument wordt apart gedefinieerd omdat deze categorie niet zozeer wordt gekenmerkt door cultuurhistorische waarden maar meer door natuurhistorische en historisch-landschappelijke waarden.

g.

Omdat een groen- of landschapsmonument betrekking kan hebben op een groot aantal kadastrale percelen, is het niet mogelijk om elk perceel afzonderlijk in het monumentenregister op te nemen. Om deze reden zijn de groen- of landschapsmonumenten aangegeven op een kaart die onderdeel uitmaakt van het monumentenregister.

h.

een beeldbepalend pand is een pand waarvan het straatbeeld zowel op zichzelf als in zijn ruimtelijke context markante (bouw)historische kenmerken vertoont of een belangrijk onderdeel vormt van de historisch gegroeide structuur van zijn directe omgeving.

i.

De gemeentelijke monumentenverordening kent geen gemeentelijke archeologische monumenten. Wel heeft het gemeentebestuur de mogelijkheid om archeologische meldingsgebieden aan te wijzen. Dit zijn gebieden waarin op grond van historische gegevens, vondsten of onderzoek het vermoeden bestaat dat hier archeologische resten voorkomen.

j.

Omdat een archeologisch meldingsgebied betrekking kan hebben op een groot aantal kadastrale percelen, is het niet mogelijk om elk perceel afzonderlijk in het monumentenregister op te nemen. Om deze reden zijn de archeologische meldingsgebieden aangegeven op een kaart die onderdeel uitmaakt van het monumentenregister.

k.

Hiermee wordt een koppeling gelegd tussen de bescherming van een monument of beeldbepalend pand en zijn naaste omgeving. Door wijziging van de omgeving (zoals o.a. het oprichten van bouwwerken) kan het monument of beeldbepalend pand immers worden ontsierd of in gevaar gebracht. Ingevolge de vast jurisprudentie is immers niet het kadastrale perceel de grondslag voor de bescherming, maar is datgene wat als zodanig in de redengevende omschrijving is aangemerkt. Dit betekent dat op grond van de Monumentenwet 1988 en de traditionele monumentenverordening van de VNG alleen een vergunning kan worden aangevraagd, verleend of geweigerd voor het in de redengevende omschreven monument en dus niet, zoals vaak verondersteld, voor oprichten van andere bouwwerken op het kadastrale perceel. In artikel 43, tweede lid van de Woningwet is bepaald dat het oprichten van vergunningsvrije bouwwerken niet van toepassing is op een Monument als bedoeld in de Monumentenwet 1988 of in een gemeentelijke monumentenverordening.

Omdat de bescherming zich beperkt tot hetgeen in de redengevende omschrijving als zodanig is aangemerkt, heeft het vorenstaande tevens voor het oprichten van vergunningsvrije bouwwerken (artikel 43 Woningwet) bij het monument. Om te voorkomen dat hierdoor een monument of beeldbepalend pand wordt ontsierd is ervoor gekozen om in deze verordening het begrip beschermingszone te introduceren.

l.

De beschermingszones worden vastgelegd op een kaart die onderdeel uitmaakt van het gemeentelijk monumentenregister.

m.

Deze begripsbepaling behoeft geen nadere toelichting.

De bescherming van een monument door plaatsing op de monumentenlijst betreft, tenzij in het aanwijzingsbesluit anders is aangegeven, zowel het in- als uitwendige van het monument. De bescherming betreft, indien de beschrijving daartoe aanleiding geeft, mede het in de beschrijving opgenomen bijbehorende terrein met de zich daarop bevindende opstallen en begroeiing.

n.

Het begrip kerkelijk monument is afzonderlijk in de verordening opgenomen omdat voor de aanwijzing van een kerkelijk bouwwerk als beschermd gemeentelijk monument overleg met de eigenaar nodig is.

Ook in de vergunningsprocedure voor het wijzigen van een beschermd kerkelijk monument moet, voor zover de wijzigingen betrekking hebben op onderdelen die verband houden met de eredienst, overleg worden gepleegd met de eigenaar en dient ter zake overeenstemming te zijn.

o.

De monumentencommissie wordt bevoegd verklaard om op verzoek of uit eigen beweging het college van burgemeester en wethouders te adviseren inzake de toepassing van de Monumentenwet 1988, deze verordening en het gemeentelijk monumentenbeleid in het algemeen. De taken van de monumentencommissie zijn hier in het kort beschreven. Voor een verdere detaillering van deze taken wordt verwezen naar hoofdstuk 2.

Door het opnemen van deze begripsbepaling (en ook de inschakeling bij aanwijzing, wijziging en intrekking van gemeentelijke en rijksmonumenten) in deze verordening, wordt het college van burgemeester en wethouders de vergunningverlenende instantie in plaats van de minister bij wijziging van beschermde rijksmonumenten. Daarnaast is er een monumentencommissie die adviseert inzake het aanwijzen van gemeentelijk beschermde objecten en gebieden.

p.

In dit lid zijn verschillende soorten onderzoek voor de verschillende, op grond van deze verordening beschermde monumenten en beschermde gebieden gedefinieerd. Alhoewel het onderzoek zich concentreert op cultuurhistorische waarden is, afhankelijk van de monumentsoort, sprake van differentiatie en onderzoeksaccenten.

De waardstelling in het onderzoeksrapport kan worden benut als motivatie voor de aanwijzing en als instrument bij vergunningverlening, waarbij waardevolle onderdelen niet zonder meer mogen worden gewijzigd. Daarnaast bestaat de mogelijkheid om het rapport te gebruiken bij subsidieverstrekking, waarbij de instandhouding (van waardevolle onderdelen) wordt gestimuleerd.

Het bouw- en cultuurhistorisch onderzoek wordt zo een belangrijk sturingsinstrument, zowel op bouwtechnisch als op financieel gebied.

In een separate nota Cultuurhistorisch onderzoek zullen nadere doelstellingen en beleidsregels worden geformuleerd.

2.

Teneinde de rechtszekerheid van alle belanghebbenden en overige betrokkenen te waarborgen, wordt de Algemene wet bestuursrecht van toepassing verklaard op deze verordening. De bepalingen van de Algemene wet bestuursrecht zijn in deze verordening op onderdelen verder uitgewerkt en gespecificeerd.

Artikel 1.2 Het gebruik van het monument

1.

Het betreft hier de gebruiksmogelijkheid die de eigenaar/gebruiker toekent aan het pand. Het gebruik van het monument betreft niet zozeer de planologische bestemming van het monument, als wel de gebruiksmogelijkheid die de eigenaar daaraan toekent.

2.

Bij aanwijzing van een kerkelijk object als beschermd gemeentelijk monument is overleg nodig met de eigenaar. Ook bij de vergunningsprocedure voor het wijzigen van een beschermd kerkelijk monument moet, voor zover de wijzigingen betrekking hebben op onderdelen die verband houden met de eredienst,

overleg worden gepleegd met de eigenaar en dient ter zake overeenstemming te zijn.

De noodzaak van overeenstemming betreft de wezenlijke belangen van de godsdienstuitoefening in het kerkelijke monument. Voor bijvoorbeeld een pastorie of een catechisatieruimte geldt deze verbijzondering niet. Zij vallen onder de voorschriften die voor de overige monumenten gelden.

Artikel 2.1 Afbakening

De advisering van de commissie blijft beperkt tot overwegingen van geschiedkundig, architectonisch, cultuur- of sociaal-historisch belang. De financieel-economische en planologische aspecten worden betrokken bij de overwegingen van de gemeenteraad of het college van burgemeester en wethouders.

Artikel 2.2 De taken van de commissie

Algemeen:

In dit artikel zijn de taken van de monumentencommissie nader gespecificeerd. Door de taken van de monumentencommissie op deze wijze aan te geven is het voor een ieder duidelijk op welke momenten de commissie adviseert.

4.

Bij een restauratie kan de monumentencommissie om advies worden gevraagd ten aanzien van complexe technische aspecten. Bij specialistische onderdelen kan echter ook gebruik worden gemaakt van de kennis en expertise van het Monumentenhuis en/of de Rijksdienst voor de Monumentenzorg.

5.

De voordracht van restauraties voor plaatsing op het restauratie uitvoeringsprogramma vindt over het algemeen plaats aan de hand van de technische urgentie in combinatie met de concrete restauratiebehoefte van de monumenteigenaren.

6.

In 1999 is de nota Belvedere verschenen, met als centraal thema de cultuurhistorie als inspiratiebron voor de inrichting van Nederland. Met cultuurhistorie als vertrekpunt voor ruimtelijke planvorming wordt per definitie voeding gegeven aan het behoud van de identiteit van stad, dorp en landschap. In de vijfde nota Ruimtelijke Ordening wordt het belang van cultuurhistorie bij ruimtelijke planvorming onderstreept, hetgeen de reden is om ten aanzien van

ruimtelijke plannen en planologische voornemens eveneens advies in te winnen bij de monumentencommissie.

7.

Tot slot kan de commissie worden verzocht om advies uit te brengen inzake het monumentenbeleid in algemene zin, bijvoorbeeld ten behoeve van de ontwikkeling van een Beleidsnota Monumentenzorg, de Monumentenverordening et cetera.

Artikel 2.3 De samenstelling van de commissie

1.

Er is gekozen voor een evenwichtige samenstelling van de commissie. De commissie bestaat uit een restauratiedeskundige, een lid van de welstandscommissie en een stedenbouwkundige. Om de plaatselijke kennis sociaal-historische kennis te waarborgen is aan de commissie een lid van een plaatselijke historische vereniging en een lid namens de plaatselijke stichting kruisen en kapellen toegevoegd.

Veelal is naast het advies van de monumentencommissie in het kader van een bouwvergunningsprocedure tevens een advies van de welstandscommissie vereist. Door de benoeming van een lid van de welstandscommissie in de monumentencommissie, wordt een verband gelegd tussen de afzonderlijke beoordelingen van bouwplannen door de monumentencommissie en de welstandscommissie.

2.

Het benoemen van één plaatsvervanger houdt verband met de onpartijdige behandeling als bedoeld in artikel 2.9 van deze verordening.

3.

Om een objectieve advisering te waarborgen is, in aansluiting op de bepalingen inzake de Welstandscommissie in de Woningwet gekozen voor een onafhankelijke commissie. Dit betekent dat de stemgerechtigde leden en de plaatsvervanger geen deel mogen uitmaken van de gemeenteraad of het college van burgemeester en wethouders, of bij de gemeente werkzaam mogen zijn.

4.

Dit lid heeft geen toelichting

Artikel 2.4 Specifieke deskundigheid

1.

Door een verbreding van de monumentenzorg met o.a. archeologie wordt in de toekomst een steeds bredere kennis en specifieke deskundigheid van de commissie verwacht. Om te voorzien in de benodigde specifieke deskundigheid bestaat de mogelijkheid tot:

een breed samengestelde commissie, waarin alle deskundigheid is vertegenwoordigd, of de samenstelling van een compacte commissie waarbij de benodigde specifieke deskundigheid op afroep kan worden "ingehuurd".

Omdat het advies van de Monumentencommissie zich met name concentreert op de advisering inzake gebouwde monumenten is om reden van efficiëntie gekozen voor de tweede optie, waarbij in incidentele gevallen gebruik kan worden gemaakt van "in te huren" specifiek deskundigen.

De in te schakelen deskundigen dienen "onafhankelijk" te zijn, en overeenkomstig het bepaalde in artikel 2.2 lid 3 geen binding te hebben met het bestuursorgaan.

2.

De specifiek deskundigen hebben een adviserende stem. Dit betekent dat de stemgerechtigde leden, het advies aan het bestuursorgaan formuleren, waarbij zij zich kunnen laten bijstaan door de specifiek deskundigen.

Artikel 2.5 De voorzitter en de secretaris

1.

In aansluiting op de oude monumentenverordening is er voor gekozen om ook een bestuurlijke vertegenwoordiging zitting te laten nemen in de monumentencommissie. Mede gelet op de ontwikkelingen waaraan de monumentenzorg de komende tijd onderhevig is, wordt zo beoogd bestuurlijk draagvlak te creëren voor deze ontwikkelingen.

2.

dit artikellid behoeft geen toelichting.

3.

Over het algemeen berust de advisering van de monumentencommissie op consensus tussen de deskundige leden van de commissie, waarbij in het verleden de voorzitter zich van stemming onthield.

Om de mogelijke schijn van belangenverstrengeling te voorkomen is in deze verordening bepaald dat de voorzitter geen stemrecht heeft.

4.

De secretaris van de monumentencommissie vervult een dienstverlenende en coördinerende functie.

Primair draagt de secretaris zorg voor een doelmatige ondersteuning van de commissie.

Dit betekent dat de secretaris verantwoordelijk is voor de (administratieve) voorbereiding en afhandeling van de vergaderingen.

5.

Gelet op de binding van de voorzitter en de secretaris met het bestuursorgaan, hebben deze geen stemrecht.

6.

Om de continuïteit te waarborgen wordt eveneens een plaatsvervangende secretaris benoemd.

Artikel 2.6 Zittingsduur

1. t/m 3.

Ten aanzien van de zittingsduur is aansluiting gezocht bij de bestaande verordening. Om de continuïteit te waarborgen is hierbij gekozen voor een zittingsduur van 4 jaar en een mogelijkheid tot herbenoeming voor 4 jaar

3.

De leden van de welstandscommissie worden evenals de monumentencommissie voor bepaalde tijd benoemd. Mede gelet op een eensluidende advisering tussen monumentencommissie en welstandscommissie, wordt het aftredende lid van de welstandscommissie ook in de monumentencommissie vervangen door diens opvolger.

4.

Omdat binnen afzienbare tijd zal worden overgegaan naar een regionale (gecombineerde) welstands- en monumentencommissie zal in principe de monumentencommissie in de huidige samenstelling worden voorgezet totdat de regionale commissie van start gaat.

Artikel 2.7 Benoeming en ontslag

1.

Mede in relatie tot het vorige artikel is er om redenen van efficiëntie voor gekozen om de benoeming en ontslag van de commissieleden en de plaatsvervanger te laten geschieden door het college van burgemeester en wethouders.

Artikel 2.8 Openbaarheid van de vergadering van de commissie

1.

Met de openbaarheid van de vergaderingen van de monumentencommissie wordt geanticipeerd op de hervormingen van het welstandstoezicht en de in dit kader voorgenomen wetswijziging van de Woningwet. Er is nu geen wettelijke regeling die verplicht tot het houden van openbare vergaderingen van zowel de welstandscommissie als de monumentencommissie. Met deze bepaling is een weloverwogen keuze gemaakt voor het uitgangspunt dat vergaderingen van de monumentencommissie in beginsel openbaar dienen te zijn. Daarbij speelt mede een rol van betekenis de algemene wens voor het meer transparant maken van de advisering.

2.

In sommige uitzonderlijke situaties, o.a. wanneer er bedrijfsbelangen aan de orde zijn, zal de vergadering achter gesloten deuren plaatsvinden. In zo'n geval zijn de bepalingen van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.

3. en 4.

De leden 3 en 4 behoeven geen toelichting.

Artikel 2.9 Uitbrengen advies

1. en 2.

De leden 1 en 2 van dit artikel beogen tegemoet te komen aan de wettelijke eis dat het advies is uitgebracht door de commissie als zodanig en niet door een enkel lid van de commissie.

3.

Dit lid behoeft geen toelichting

4. en 5.

De bepalingen in lid 4 en lid 5 zijn opgenomen teneinde burgemeester en wethouders inzicht te kunnen verschaffen inzake de kwaliteit, de deugdelijkheid en de consistentie van het advies van de monumentencommissie. Voor burgemeester en wethouders moet kenbaar zijn of het advies naar inhoud en wijze van totstandkoming alsmede de reikwijdte, al dan niet gebreken vertoont en zij het advies redelijkerwijs kunnen overnemen. Zij moeten zich immers op grond van artikel 3:9 Awb er van vergewissen dat aan het advies een onderzoek ten grondslag ligt dat op zorgvuldige wijze heeft plaatsgevonden.

Artikel 2.10 Onpartijdige behandeling

1.

Dit lid heeft te maken met het zorgvuldigheidsbeginsel dat is vastgelegd in de AwB. In dit kader dient de commissie onbevooroordeeld te adviseren. Het artikel heeft tot strekking dat leden van de commissie zich moeten onthouden van het beoordelen van (bouw)plannen, waaraan zij direct dan wel indirect bij de totstandkoming zijn betrokken.

2. en 3.

De leden 2 en 3 beschrijven de procedure die van toepassing is indien één van de leden van de commissie niet aan de stemming deelneemt.

Artikel 2.11 Onderzoek ter plaatse

1.

De mogelijkheid tot een bezichtiging van de situatie ter plaatse kan een belangrijke bijdrage leveren aan de zorgvuldigheid bij het uitbrengen van het advies (artikel 3:2 Awb). Ook kan een dergelijk onderzoek de kwaliteit van de adviezen verhogen (artikel 3:9 Awb). Uitgangspunt bij het uitbrengen van de adviezen door de monumentencommissie is echter niet dat onderzoek ter plaatse in de regel moet geschieden.

Doorgaans is een bezichtiging ter plaatse van de omgeving van het voorgenomen (bouw)plan dan wel de voorgenomen activiteit in het kader van de Monumentenwet niet nodig.

De commissie moet in het merendeel der gevallen in staat worden geacht zich een oordeel te kunnen vormen op grond van de overlegde gegevens bij ingediende aanvraag met bescheiden. Dit kan echter anders zijn in een situatie dat er gesproken kan worden van een controversieel karakter van de plannen.

Een bezichtiging ter plaatse kan ook geboden zijn in de gevallen van een bezwaar dan wel beroep ingevolge de Awb.

2. en 3.

Lid 2 is eveneens gericht op het bieden van waarborgen ter voldoening aan het zorgvuldigheidsbeginsel, als bedoeld in de artikelen 3:2 en 3:9 Awb. Daarbij is mede van belang het bieden van gelijke kansen aan degenen, wier belangen betrokken zijn bij de voorgenomen realisering van plannen.

Artikel 2.12 Onvolkomenheden van geringe betekenis in het ontwerp bouwplan

1.

Om een efficiënte behandeling van een bouwplan te bevorderen is er in dit hoofdstuk voor gekozen om aanpassingen van geringe betekenis van een bouwplan te mandateren aan een lid of de secretaris van de commissie. Dit heeft met name betrekking op plannen die door de commissie onder voorwaarden akkoord zijn bevonden.

2.

Omdat de verantwoordelijkheid ten aanzien van het onder mandaat gegeven advies bij de commissie rust, wordt van de onder mandaat uitgebrachte adviezen, in de eerstvolgende commissievergadering verantwoording afgelegd.

Artikel 2.13 Wijze van planbeoordeling

1.

Als toetsingkader voor de monumentencommissie geldt de redengevende omschrijving van het monument. In deze redengevende omschrijving zijn de monumentale waarden van het monument aangegeven. De redengevende omschrijvingen van rijksmonumenten zijn vaak echter te summier om een adequate analyse van de monumentale waarden te kunnen maken. Daarom kan de noodzaak aanwezig om nader onderzoek naar de cultuurhistorische waarden van een monument te verrichten.

2.

Op basis het tweede lid kan van de aanvrager dan ook een onderzoek als bedoeld in artikel 1.1 worden gevraagd. Het onderzoek kan in dit geval noodzakelijk zijn om de cultuurhistorische waarde in beeld te brengen en er voor te zorgen dat deze waarden door de wijziging niet onevenredig worden aangetast. Ook kan het onderzoek een richtlijn c.q. inspiratiebron voor de aanvrager zijn voor het ontwikkelen van een adequaat verbouwingsplan.

3.

Deze beleidsregels zijn besluiten in de zin van de Awb en moeten openbaar bekend worden gemaakt willen zij in werking kunnen treden.

4.

In de beleidsregels zoals hiervoor bedoeld, kunnen afwijkingen zijn verdisconteerd door in deze regels bijzondere gevallen aan te wijzen die een gemotiveerde afwijking van het beleid kunnen rechtvaardigen.

Een bijzondere omstandigheid vormt bovendien het gestelde in artikel 4:84 Awb, waarin is bepaald dat voor wat betreft de toepassing van beleidsregels hieraan een inherente afwijkingsbevoegdheid is verbonden. Voorwaarde voor een afwijking van het vastgestelde beleid is wél dat voor de belanghebbende(n) bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregels te dienen doelen. Dit laat onverlet het uitgangspunt dat zowel de monumentencommissie als het college van burgemeester en wethouders in beginsel moeten adviseren c.q. besluiten conform het vastgestelde beleid. Teneinde aan deze uitgangspunten van de Awb uitdrukking te geven is lid 4 opgenomen.

5.

De commissie dient in voor leken begrijpelijke taal inzicht te verschaffen in en nadere uitleg te geven over de plannen. In dit verband moet abstract taalgebruik en vakjargon zoveel mogelijk worden vermeden.

Artikel 2.14 Aanvullende regels inzake de werkwijze

1. en 2.

Uit een oogpunt van doelmatigheid en flexibiliteit en ter voorkoming van onnodige regelverdrichting, is het niet gewenst het aantal bepalingen ter zake de door de monumentencommissie te volgen werkwijze van advisering verdere uitbreiding te geven. In die gevallen dat het noodzakelijk mocht blijken, alsnog een voorziening te treffen in het belang van een verbetering van de werkwijze van de commissie, is in dit artikel aan burgemeester en wethouders de bevoegdheid toegekend hieromtrent (alsnog) voorschriften te geven.

Artikel 2.15 Afwijking van het advies

1. en 2.

Burgemeester en wethouders zijn gelet op het bepaalde in artikel 3:9 Awb als verantwoordelijk bestuursorgaan niet verplicht om een door de monumentencommissie aan hen uitgebracht advies zonder meer te volgen. Zij hebben op grond van artikel 3:9 de verplichting zich er van te vergewissen dat het advies van deze wettelijke adviescommissies zorgvuldig is tot stand gekomen. Dit kan er soms toe leiden dat bij twijfel aan de waarde van een eerste advies een contra-expertise kan worden gevraagd in de zin van artikel 2.16 van deze verordening.

De noodzaak van een second opinion is echter niet vaak aanwezig. Indien toch twijfel bestaat over het advies van de monumentencommissie, is het wenselijk dat het college in overleg treedt met de commissie alvorens te besluiten tot een contra-expertise.

Artikel 2.16 Second opinion advies

1.

Het bestuursorgaan moet een besluit dat afwijkt van een uitgebracht advies motiveren. Dit heeft te maken met de wettelijke status van de monumentencommissie in de zin van artikel 3:5 Awb. Ten behoeve van zowel de motivering als de zorgvuldigheid is burgemeester en wethouders bevoegd tot het inwinnen van een nieuw extern advies.

2.

Op grond van lid 2 hebben burgemeester en wethouders een gelijke bevoegdheid tot het inwinnen van een contra-advies in die gevallen dat een bezwaarschrift is ingediend tegen een genomen besluit inzake een aanvraag op grond van de Monumentenwet.

3.

Lid 3 verplicht burgemeester en wethouders om voorafgaand aan het inwinnen van een contra-advies, de monumentencommissie van hun voornemen in kennis te stellen. Een dergelijke procedure ligt voor de hand teneinde recht te doen aan de wettelijke adviesrelatie tussen burgemeester en wethouders en de monumentencommissie. Als burgemeester en wethouders van oordeel zijn dat aan hen een nieuw advies moet worden uitgebracht, is dit van belang in verband met de vertrouwensrelatie tussen de commissie en burgemeester en wethouders.

Artikel 2.17 Verslag van verrichte werkzaamheden door de commissie

1.

In dit artikel wordt aansluiting gezocht bij de bepalingen die, in het kader van de herziening van de Woningwet, binnen afzienbare tijd voor de welstandscommissie zullen gelden. Hierbij wordt voorzien in een jaarlijkse verslaggeving van de commissie aan de gemeenteraad over de door haar verrichte werkzaamheden.

2.

Hiermee wordt beoogd om de adviesprocessen van de monumentencommissie, die doorgaans aan de openbare waarneming zijn onttrokken, zowel voor de gemeenteraad als de burger transparanter te maken.

Artikel 3.1 De aanvraag

1. en 2.

In de Monumentenwet 1988 zijn geen bepalingen opgenomen waaraan de in te dienen aanvraag moet voldoen. In de Algemene wet bestuursrecht is bepaald dat de aanvrager de nodige gegevens dient te verschaffen die voor de beslissing op de aanvraag nodig zijn. Om ter zake duidelijkheid aan de aanvragers te verschaffen is er voor gekozen om de in te dienen bescheiden op te nemen in deze verordening.

3./m 5.

De leden 3 t/m 5 komen voort uit de Algemene wet bestuursrecht. In deze leden zijn de termijnen voor het aanvullen van de aanvraag nader uitgewerkt. In de leden 4 en 5 zijn de in de Algemene wet bestuursrecht genoemde maximale termijnen nader gespecificeerd.

Overigens wordt, ingevolge artikel 4:15 van de Awb de termijn voor het geven van de beschikking opgeschort met ingang van de dag waarop de aanvrager is verzocht om de aanvraag aan te vullen(lid 4), tot de dag waarop de aanvraag is aangevuld of de termijn voor het aanvullen van de aanvraag(lid 5) is verstreken zonder dat de benodigde gegevens zijn ingediend.

Artikel 3.2 Advies Monumentencommissie inzake de vergunning voor het wijzigen van een beschermd rijksmonument

1. en 2.

Dit artikel vloeit voort uit artikel 15 van de Monumentenwet 1988. De procedure voor de afgifte van vergunning voor het wijzigen van beschermde rijksmonumenten door het college van burgemeester en wethouders is geregeld in de artikelen 11 t/m 21 van de Monumentenwet. De Monumentenwet 1988 schrijft voor dat de monumentencommissie bij de aanvragen om

vergunning voor beschermde rijksmonumenten om advies wordt gevraagd. In lid 2 is de termijn uit artikel 3:6 van de Awb, waarbinnen de monumentencommissie moet adviseren, nader gespecificeerd.

Vaste jurisprudentie leert dat er altijd een advies van de monumentencommissie moet zijn. De vergunning kan dus niet worden afgegeven zonder dit advies.

3.

In lid 3 wordt de vergunningprocedure die de aanvraag in de praktijk doorloopt geformaliseerd. Indien de monumentencommissie voorafgaande aan de formele aanvraag ex artikel 11 van de Monumentenwet 1988 reeds een positief voor-advies heeft uitgebracht en de aanvraag in overeenstemming is met het positieve voor-advies van de commissie, behoeft de commissie tijdens de formele vergunningprocedure niet opnieuw een advies uit te brengen.

Volgens de modelverordening van de VNG kan de monumentencommissie eerst om advies worden gevraagd nadat de aanvraag ter inzage heeft gelegen. De eventuele zienswijzen moeten gelijktijdig met de aanvraag aan de monumentencommissie worden voorgelegd. Omwille van het inkorten van de proceduretijd is het in de praktijk gebruikelijk dat de aanvraag gelijktijdig met de ter-inzage-legging voor advies naar de monumentencommissie wordt verzonden of dat de commissie reeds een voor-advies heeft uitgebracht.

5. en 6.

Ook in lid 5 is aansluiting gezocht bij de praktijk. Indien de commissie reeds een advies heeft uitgebracht en gedurende de termijn van inzage zienswijzen worden ingediend wordt de aanvraag met de zienswijzen opnieuw aan de commissie voorgelegd. Dit geldt echter alleen indien de zienswijzen betrekking hebben op de cultuurhistorische waarden van het monument en waarbij sprake is van gewijzigde feiten of omstandigheden die bij de eerdere advisering van de monumentencommissie niet zijn meegewogen. Zienswijzen die betrekking hebben op privaatrechtelijke, planologische of andere niet ter zake doende aspecten worden niet aan de monumentencommissie voorgelegd.

Artikel 3.3 Advies Rijksdienst voor de Monumentenzorg en Gedeputeerde Staten inzake de vergunning voor het wijzigen van een beschermd rijksmonument

1.en 2.

Ook in dit artikel wordt de vergunningprocedure die de aanvraag in de praktijk doorloopt geformaliseerd.

Zo wordt het ontvankelijke bouwplan niet eerst ter inzage gelegd, doch direct voor advies toegezonden aan de Rijksdienst voor de Monumentenzorg en, voor zover van toepassing, aan Gedeputeerde Staten.

Indien gedurende de termijn van inzage zienswijzen worden ingediend die betrekking hebben op de cultuurhistorische waarden van het monument en waarbij sprake is van gewijzigde feiten of omstandigheden die voor de advisering van de Rijksdienst voor de Monumentenzorg of Gedeputeerde Staten van belang kunnen zijn, worden de betreffende zienswijzen per omgaande ter kennis gebracht van deze adviesorganen.

Artikel 4.1 De aanwijzing als beschermd gemeentelijk monument

1.

De aanwijzing als beschermd gemeentelijk monument en het plaatsen op de monumentenlijst zijn uit elkaar getrokken. Het aanwijzingsbesluit heeft rechtsgevolg, de registratie op de monumentenlijst betreft daarna slechts een administratieve handeling.

In tegenstelling tot de modelverordening van de VNG is de aanwijzingsbevoegdheid niet gelegd bij het college van burgemeester en wethouders maar bij de gemeenteraad. Hiertoe is gekozen om de volgens het democratisch bestel gekozen gemeenteraad een belangrijkere rol toe te bedelen bij de totstandkoming van de aanwijzingsbesluiten. Het is bovendien de gemeenteraad die de bevoegdheid heeft om naast de aanwijzingsbesluiten ook te beslissen over deze verordening en de subsidieverordening.

Voordat tot aanwijzing wordt besloten worden eerst alle betrokken belangen afgewogen. De afweging van de belangen van de rechthebbende ten opzichte van de te beschermen

monumentale waarden dient nadrukkelijk gemotiveerd in het besluit naar voren te komen (de indicatieve redengevende omschrijving).

De aanwijzing geeft geen recht op schadevergoeding. De aanwijzing verandert immers over het algemeen niets aan het gebruik van het monument.

2.

Voordat het college van burgemeester en wethouders een voorstel doet aan de raad, moet het een advies vragen aan de monumentencommissie. Deze verordening bindt dit advies niet aan bepaalde voorschriften over vorm en inhoud.

3.

Het onderzoek geeft meer inzicht in de geschiedenis en waarden van een object. In de Monumentenwet 1988 is geen bepaling over onderzoek opgenomen. Daarmee behoort het laten verrichten van onderzoek tot een beleidsvrijheid van de gemeente die daarvoor steun vindt in de Algemene wet bestuursrecht en wel meer in het bijzonder bij artikel 3:2 dat betrekking heeft op de adequate belangenvergaring van de zijde van de overheid, en het complementaire artikel 4:2 lid 2, dat de rol van de aanvrager in het kader van het informatie- en motiveringsbeginsel regelt. Het onderzoek geeft in dit geval een indicatie van de cultuurhistorische waarde van een object en kan zo een richtlijn zijn voor de beslissing van de gemeenteraad over de aanwijzing.

4.

Monumenten die al op de rijkslijst voorkomen, komen niet in aanmerking voor aanwijzing als gemeentelijk monument. Er is bewust voor gekozen om de monumenten die al voorkomen op de lijst van de Provincie Limburg wel in aanmerking te laten komen voor aanwijzing als gemeentelijk monument, omdat de provinciale monumentenverordening geen beschermende bepalingen bevat.

Artikel 4.2 Termijnen advies en aanwijzingsbesluit

1.

Door het van toepassing verklaren van dit artikel wordt de rechtszekerheid van belanghebbenden gegarandeerd. Op grond van dit artikel is onder andere bepaald dat het bestuursorgaan de aanvraag tot het nemen van het besluit of het ontwerp van het ambtshalve of op aanvraag te nemen besluit, met de daarop betrekking hebbende stukken, voor een periode van tenminste 4 weken ter inzage legt.

Gedurende deze periode kunnen belanghebbenden hun zienswijze naar voren brengen.

In artikel 4.3 is nog eens expliciet bepaald dat de hypothecaire schuldeisers en degenen die als zakelijk gerechtigden in de kadastrale legger bekend staan afzonderlijk van het voornemen tot aanwijzing in kennis worden gesteld en derhalve in de gelegenheid zijn om hun zienswijzen kenbaar te maken.

2 t/m 4

In de leden 2 t/m 4 worden de termijnen genoemd waarbinnen de monumentencommissie moet adviseren (lid 2) en het gemeentebestuur een beslissing moet nemen (leden 3 en 4).

Door de besluitvorming aan een termijn te binden, weten de aanvrager, eigenaar en andere belanghebbenden beter waar ze aan toe zijn. Als de gemeenteraad niet tijdig beslist, is op grond van de Algemene wet bestuursrecht sprake van een fictieve weigering. Ingevolge artikel 6:2 staat voor de aanvrager dan de mogelijkheid van bezwaar of administratief beroep open die ook tegen een reëel besluit open zou staan. Het artikel bevat geen bepalingen over bekendmaking van het besluit omdat de Algemene wet bestuursrecht dat afdoende regelt (afdeling 3.6).

Artikel 4.3 Mededeling, horen en voorbescherming

1.

In de modelverordening van de VNG wordt de aanwijzing medegedeeld aan de eigenaren en andere zakelijke gerechtigden. Op basis van de zorgvuldige belangenafweging in het kader van de Algemene wet bestuursrecht, is het noodzakelijk om de eigenaren en andere belanghebbenden bij de besluitvorming te betrekken en in de gelegenheid te stellen hun zienswijze kenbaar te maken. Gelet op het vorenstaande is er voor gekozen om de eigenaar in kennis te stellen van het voornemen tot aanwijzing in plaats van de aanwijzing.

De mededeling van burgemeester en wethouders is voor de eigenaar en de anderszins zakelijk gerechtigden van essentieel belang. Het is dan ook zaak dat de mededeling door de

geadresseerde wordt ontvangen. In de regel zal de mededeling bij aangetekend schrijven uitgaan. In latere instantie kan hij zich er dan niet op beroepen dat hij niet op de hoogte is gebracht van het voornemen tot aanwijzing.

2.

Mede in verband met een zorgvuldige belangenafweging worden de belanghebbenden in de gelegenheid gesteld om voordat de raad over de aanwijzing een besluit neemt hun zienswijzen kenbaar te maken.

Deze bepaling is overgenomen uit de Monumentenwet 1988 en vloeit tevens voort uit de Algemene wet bestuursrecht om een evenwichtige belangenafweging te garanderen.

3.

Teneinde het potentieel van aan te wijzen gemeentelijke monumenten zeker te stellen is een voorbescherming als in de Monumentenwet 1988 opgenomen.

Artikel 4.4 Verbodsbepaling

1. en 2.

De opbouw en inhoud van dit artikel vertoont gelijkenis met artikel 11 van de Monumentenwet 1988. De verordening legt de vergunningverlening ten aanzien van gemeentelijke monumenten in handen van het college van burgemeester en wethouders. Het artikel regelt dat een aparte vergunning nodig is voor het wijzigen of verstoren van een beschermd gemeentelijk monument.

Artikel 4.5 De aanvraag

1. en 2.

In dit artikel is geregeld welke vereiste gegevens door een aanvrager voor het wijzigen van een gemeentelijk monument minimaal moeten worden overlegd. Het betreft een nadere specificatie van artikel 4:2 lid 2 van de Awb. Deze gegevens worden tevens aangegeven op de aanvraagformulieren voor een monumentenvergunning (artikel 4:4 Awb).

3.

Op basis van lid 3 kan van de aanvrager een onderzoek als bedoeld in artikel 1.1 worden gevraagd. Het onderzoek kan in dit geval noodzakelijk zijn om de cultuurhistorische waarde in beeld te brengen en er voor te zorgen dat deze waarden door de wijziging niet onevenredig worden aangetast. Ook kan het onderzoek een richtlijn c.q. inspiratiebron voor de aanvrager zijn voor het ontwikkelen van een adequaat verbouwingsplan.

4. en 5.

In de leden 4 en 5 zijn de in de Algemene wet bestuursrecht genoemde maximale termijnen nader gespecificeerd. Overigens wordt, ingevolge artikel 4:15 van de Awb de termijn voor het geven van de beschikking opgeschort met ingang van de dag waarop de aanvrager is verzocht om de aanvraag aan te vullen (lid 4), tot de dag waarop de aanvraag is aangevuld of de termijn voor het aanvullen van de aanvraag (lid 5) is verstreken zonder dat de benodigde gegevens zijn ingediend.

Artikel 4.6 Voorbereiding en de beslissing op de aanvraag

1.

In dit lid is de termijn en de plaats van inzage als bedoeld in artikel 3:19 van de Awb nader gespecificeerd.

2.

In dit lid zijn de mogelijkheden tot het indienen van zienswijze als bedoeld in artikel 3:19 van de Awb nader gespecificeerd

3. en 4.

Als het college van burgemeester en wethouders de aanvraag in behandeling neemt, moet het op grond van deze verordening advies vragen aan de monumentencommissie. In lid 4 is termijn, als bedoeld in artikel 3:6 van de Awb, binnen welke het advies door de commissie moet worden uitgebracht nader gespecificeerd.

5.

In lid 5 wordt de vergunningprocedure die de aanvraag in de praktijk doorloopt geformaliseerd. Indien de monumentencommissie voorafgaande aan de formele aanvraag reeds een positief voor-advies heeft uitgebracht en de aanvraag in overeenstemming is met het positieve voor-

advies van de commissie, behoeft de commissie tijdens de formele vergunningprocedure niet opnieuw een advies uit te brengen.

6.

In lid 6 is de beslistermijn als bedoeld in artikel 4:13 van de Awb nader gespecificeerd.

7.

Ingevolge artikel 4:14 van de Awb bestaat, analoog aan artikel 3:29 van de Awb de mogelijkheid om de beslistermijn van een gecompliceerde aanvraag met een redelijke termijn te verlengen. In dit lid is deze termijn nader gespecificeerd. In tegenstelling tot het systeem voor fictieve vergunningverlening dat bij het overschrijden van fatale beslistermijnen wordt gehanteerd voor aanvragen om bouwvergunning en aanvragen ingevolge de Monumentenwet, is in analoog aan artikel 6:12 van de Awb gekozen voor een fictieve weigering van de vergunning. Het voordeel van deze systematiek voor de onderhavige verordening is, dat geen onomkeerbare en ongemotiveerde 'besluiten' vallen. Bij de fictieve weigering wordt de verantwoordelijkheid voor het tijdig verkrijgen van een vergunning mede gelegd bij degene die er een onmiddellijk belang bij heeft: de aanvrager.

Het is niet nodig om te regelen dat het college van burgemeester en wethouders aan een vergunning voorschriften kan verbinden in het belang van de monumentenzorg of dat de vergunning voor bepaalde tijd kan worden verleend. Het verbinden van voorschriften aan een vergunning en het verlenen van een vergunning voor bepaalde tijd is namelijk geregeld in de Algemene wet bestuursrecht.

Zo kan o.a. aan een vergunning voorafgaand aan de sloop van onderdelen voorwaarden worden gesteld ter documentatie hiervan en om vrijkomende bouwhistorische elementen veilig te stellen.

8.

Om te voorkomen dat gedurende de bezwaar- en beroepstermijn een onomkeerbare situatie ontstaat, is er in aansluiting bij de Monumentenwet 1988 voor gekozen om de vergunning te schorsen totdat de bezwaartermijn is verstreken of onherroepelijk op bezwaar of beroep is beslist.

Artikel 5.1 De aanwijzing van een beschermd gemeentelijk dorpsgezicht

Dit artikel behandelt de aanwijzingsprocedure aangaande beschermde dorpsgezichten. De procedure en bepalingen zijn analoog aan die van de gemeentelijke monumenten als omschreven in artikel 4.1.

Artikel 5.2 Termijnen advies en aanwijzingsbesluit

1.

Omdat de aanwijzing van gemeentelijke dorpsgezichten, evenals bestemmingsplannen, grotere gebieden met een groot aantal eigenaren en belanghebbenden kan omvatten, is het niet mogelijk om elke belanghebbende individueel te benaderen. Daarom is ervoor gekozen om toepassing te geven aan de uitgebreide openbare voorbereidingsprocedure als omschreven in afdeling 3.5 van de Algemene wet bestuursrecht.

Artikel 5.3 Voorbescherming

1.

Teneinde het potentieel van aan te wijzen dorpsgezichten zeker te stellen is een voorbescherming als in de Monumentenwet 1988 opgenomen.

Artikel 5.3a Vaststellen bestemmingsplan

1.

Op grond van dit artikel kan de gemeenteraad een bestemmingsplan vaststellen ter bescherming van een beschermd gemeentelijk dorpsgezicht. Dit (gedetailleerde) bestemmingsplan moet de basis bieden voor het beschermen van de structuurbepalende delen van het betreffende gebied. Deze structuurbepalende delen worden benoemd in de beschrijving van het beschermd dorpsgezicht.

2.

In het bestemmingsplan kan ter verwezenlijking van de bescherming gekozen worden voor een aanlegvergunningenstelsel. Een aanlegvergunningenstelsel ter bescherming van de stedelijke of dorpskarakteristiek heeft echter een aantal nadelen. Om het aantal vergunningen dat de initiatiefnemer voor de uitvoering van een project dient aan te vragen te beperken is het verstandiger om te kiezen voor een aan het bestemmingsplan gekoppeld beeldkwaliteitplan, waarin (gebiedsgerichte) welstandcriteria voor de beoordeling van bouwaanvragen als bedoeld in artikel 40 van de Woningwet zijn opgenomen.

De aanvraag om bouwvergunning wordt getoetst aan de gebiedsgerichte welstandscriteria, waardoor het aantal vergunningen dat moet worden aangevraagd wordt beperkt. Met de gebiedsgerichte criteria wordt nu reeds geanticipeerd op het voorstel tot herziening van de Woningwet zoals deze in 2002 in werking zal treden. Daarnaast bestaat op grond van lid 2 de mogelijkheid om andere instrumenten te ontwikkelen die een actieve bescherming van de aangewezen dorpsgezichten waarborgen, waarbij o.a. wordt gedacht aan een Masterplan of Cultuurhistorische effectrapportage (CHER).

3.

Overeenkomstig het bepaalde in lid 3 vraagt het college van burgemeester en wethouders, gelijktijdig met het advies met betrekking tot de aanwijzing van een dorpsgezicht, aan de monumentencommissie in hoeverre het vigerende bestemmingsplan kan worden aangemerkt als plan dat de in het beschermde dorpsgezicht aanwezige cultuurhistorische en/of landschappelijke waarden in voldoende mate beschermt, m.a.w. in hoeverre de volgens het vigerende plan mogelijke ontwikkelingen geen afbreuk doen aan de in het 'gezicht' vervatte cultuurhistorische en/of landschappelijke waarden.

Artikel 5.4 Verbodsbepaling

1. en 2.

Qua opzet heeft dit artikel veel weg van de verbodsbepaling in artikel 3.7 van deze verordening.

2.

Op grond van lid 2 van dit artikel geldt, zolang voor het aangewezen dorpsgezicht geen bestemmingsplan is vastgesteld, een vergunningstelsel waarbij de artikelen 4.5 tot en met 4.6 van toepassing worden verklaard. Dit betekent dat voor het oprichten, afbreken en veranderen van bouwwerken binnen het beschermde dorpsgezicht een vergunning moet worden aangevraagd. Doch ook andere zaken, zoals de inrichting van de openbare ruimte, reclame-uitingen en reclame-uitstallingen etc. zijn vergunningsplichtig.

Artikel 5.5 De aanvraag om het wijzigen van een beschermd gemeentelijk dorpsgezicht

1. t/m 3

In dit artikel is geregeld welke vereiste gegevens door een aanvrager voor het wijzigen van een gemeentelijk dorpsgezicht minimaal moeten worden overlegd. Het betreft een nadere specificatie van artikel 4:2 lid 2 van de Awb. Deze gegevens worden tevens aangegeven op de aanvraagformulieren voor een monumentenvergunning (artikel 4:4 Awb).

4.

Op basis van lid 4 kan van de aanvrager een onderzoek als bedoeld in artikel 1.1 worden gevraagd. Het onderzoek kan in dit geval noodzakelijk zijn om de waarde in beeld te brengen en er voor te zorgen dat deze waarden door de wijziging niet onevenredig worden aangetast. Ook kan het onderzoek een richtlijn c.q. inspiratiebron voor de aanvrager zijn bij (de ontwikkeling van) bouwactiviteiten in het gebied.

5. en 6.

In de leden 5 en 6 zijn de in de Algemene wet bestuursrecht genoemde maximale termijnen nader gespecificeerd. Overigens wordt, ingevolge artikel 4:15 van de Awb de termijn voor het geven van de beschikking opgeschort met ingang van de dag waarop de aanvrager is verzocht om de aanvraag aan te vullen (lid 4), tot de dag waarop de aanvraag is aangevuld of de termijn voor het aanvullen van de aanvraag (lid 5) is verstreken zonder dat de benodigde gegevens zijn ingediend.

Artikel 5.6 Voorbereiding en de beslissing op de aanvraag

1. en 2

In deze leden zijn de termijn, de plaats van inzage en de mogelijkheid tot het indienen van zienswijzen als bedoeld in artikel 3:19 van de Awb nader gespecificeerd.

3. en 4.

Als het college van burgemeester en wethouders de aanvraag in behandeling neemt, moet het op grond van deze verordening advies vragen aan de monumentencommissie.

In lid 4 is termijn, als bedoeld in artikel 3:6 van de Awb, binnen welke het advies door de commissie moet worden uitgebracht nader gespecificeerd.

5.

In lid 5 wordt de vergunningprocedure die de aanvraag in de praktijk doorloopt geformaliseerd. Indien de monumentencommissie voorafgaande aan de formele aanvraag reeds een positief voor-advies heeft uitgebracht en de aanvraag in overeenstemming is met het positieve voor-advies van de commissie, behoeft de commissie tijdens de formele vergunningprocedure niet opnieuw een advies uit te brengen.

6.

In lid 6 is de beslistermijn als bedoeld in artikel 4:13 van de Awb nader gespecificeerd.

7.

Ingevolge artikel 4:14 van de Awb bestaat, analoog aan artikel 3:29 van de Awb de mogelijkheid om de beslistermijn van een gecompliceerde aanvraag met een redelijke termijn te verlengen. In dit lid is deze termijn nader gespecificeerd.

In tegenstelling tot het systeem voor fictieve vergunningverlening dat bij het overschrijden van fatale beslistermijnen wordt gehanteerd voor aanvragen om bouwvergunning en aanvragen ingevolge de Monumentenwet, is in analoog aan artikel 6:12 van de Awb gekozen voor een fictieve weigering van de vergunning. Het voordeel van deze systematiek voor de onderhavige verordening is, dat geen onomkeerbare en ongemotiveerde 'besluiten' vallen. Bij de fictieve weigering wordt de verantwoordelijkheid voor het tijdig verkrijgen van een vergunning mede gelegd bij degene die er een onmiddellijk belang bij heeft: de aanvrager.

Het is niet nodig om te regelen dat het college van burgemeester en wethouders aan een vergunning voorschriften kan verbinden in het belang van de monumentenzorg of dat de vergunning voor bepaalde tijd kan worden verleend. Het verbinden van voorschriften aan een vergunning en het verlenen van een vergunning voor bepaalde tijd is namelijk geregeld in de Algemene wet bestuursrecht. Zo kan o.a. aan een vergunning voorafgaand aan de sloop van onderdelen voorwaarden worden gesteld ter documentatie hiervan en om vrijkomende bouwhistorische elementen veilig te stellen.

8.

Om te voorkomen dat gedurende de bezwaar- en beroepstermijn een onomkeerbare situatie ontstaat, is er in aansluiting bij de Monumentenwet 1988 voor gekozen om de vergunning te schorsen totdat de bezwaartermijn is verstreken of onherroepelijk op bezwaar of beroep is beslist.

Artikel 6.1 De aanwijzing als beschermd gemeentelijk groen- of landschapsmonument

1.

De aanwijzing als beschermd gemeentelijk groen- of landschapsmonument en het plaatsen op de monumentenlijst zijn uit elkaar getrokken. Het aanwijzingsbesluit heeft rechtsgevolg, de registratie op de monumentenlijst betreft daarna slechts een administratieve handeling.

In tegenstelling tot de modelverordening van de VNG is de aanwijzingsbevoegdheid niet gelegd bij het college van burgemeester en wethouders maar bij de gemeenteraad. Hiertoe is gekozen om de volgens het democratisch bestel gekozen gemeenteraad een belangrijkere rol toe te bedelen bij de totstandkoming van de aanwijzingsbesluiten. Het is bovendien de gemeenteraad die de bevoegdheid heeft om naast de aanwijzingsbesluiten ook te beslissen over deze verordening en de subsidieverordening.

Voordat tot aanwijzing wordt besloten worden eerst alle betrokken belangen afgewogen. De afweging van de belangen van de rechthebbende ten opzichte van de te beschermen

monumentale waarden dient nadrukkelijk gemotiveerd in het besluit naar voren te komen (de indicatieve redengevende omschrijving).

De aanwijzing geeft geen recht op schadevergoeding. De aanwijzing verandert immers over het algemeen niets aan het gebruik van het groen- of landschapsmonument.

2.

Voordat het college van burgemeester en wethouders een voorstel doet aan de raad, moet het een advies vragen aan de monumentencommissie. Deze verordening bindt dit advies niet aan bepaalde voorschriften over vorm en inhoud.

3.

Het onderzoek geeft meer inzicht in de geschiedenis en waarden van een object. In de Monumentenwet 1988 is geen bepaling over onderzoek opgenomen. Daarmee behoort het laten verrichten van onderzoek tot een beleidsvrijheid van de gemeente die daarvoor steun vindt in de Algemene wet bestuursrecht en wel meer in het bijzonder bij artikel 3:2 dat betrekking heeft op de adequate belangenvergaring van de zijde van de overheid, en het complementaire artikel 4:2 lid 2, dat de rol van de aanvrager in het kader van het informatie- en motiveringsbeginsel regelt. Het onderzoek geeft in dit geval een indicatie van de cultuurhistorische waarde van een object en kan zo een richtlijn zijn voor de beslissing van de gemeenteraad over de aanwijzing.

Artikel 6.2 Termijnen advies en aanwijzingsbesluit

1.

Door het van toepassing verklaren van dit artikel wordt de rechtszekerheid van belanghebbenden gegarandeerd. Op grond van dit artikel is onder andere bepaald dat het bestuursorgaan de aanvraag tot het nemen van het besluit of het ontwerp van het ambtshalve of op aanvraag te nemen besluit, met de daarop betrekking hebbende stukken, voor een periode van tenminste 4 weken ter inzage legt.

Gedurende deze periode kunnen belanghebbenden hun zienswijze naar voren brengen.

In artikel 6.3 is nog eens expliciet bepaald dat de hypothecaire schuldeisers en degenen die als zakelijk gerechtigden in de kadastrale legger bekend staan afzonderlijk van het voornemen tot aanwijzing in kennis worden gesteld en derhalve in de gelegenheid zijn om hun zienswijzen kenbaar te maken.

2.

Indien de aanwijzing van het gemeentelijke groen- of landschapsmonument een groter gebied omvat met een groot aantal eigenaren en belanghebbenden, is het niet mogelijk om elke belanghebbende individueel te benaderen. Om deze reden is het in dit geval mogelijk om toepassing te geven aan de uitgebreide openbare voorbereidingsprocedure als omschreven in afdeling 3.5 van de Algemene wet bestuursrecht.

3 t/m 5

In de leden 3 t/m 5 worden de termijnen genoemd waarbinnen de monumentencommissie moet adviseren (lid 2) en het gemeentebestuur een beslissing moet nemen (leden 3 en 4).

Door de besluitvorming aan een termijn te binden, weten de aanvrager, eigenaar en andere belanghebbenden beter waar ze aan toe zijn. Als de gemeenteraad niet tijdig beslist, is op grond van de Algemene wet bestuursrecht sprake van een fictieve weigering. Ingevolge artikel 6:2 staat voor de aanvrager dan de mogelijkheid van bezwaar of administratief beroep open die ook tegen een reëel besluit open zou staan.

Het artikel bevat geen bepalingen over bekendmaking van het besluit omdat de Algemene wet bestuursrecht dat afdoende regelt (afdeling 3.6).

Artikel 6.3 Mededeling, horen en voorbescherming

1.

In de modelverordening van de VNG wordt de aanwijzing medegedeeld aan de eigenaren en andere zakelijke gerechtigden. Op basis van de zorgvuldige belangenafweging in het kader van de Algemene wet bestuursrecht, is het noodzakelijk om de eigenaren en andere belanghebbenden bij de besluitvorming te betrekken en in de gelegenheid te stellen hun zienswijze kenbaar te maken. Gelet op het vorenstaande is er voor gekozen om de eigenaar in kennis te stellen van het voornemen tot aanwijzing in plaats van de aanwijzing.

De mededeling van burgemeester en wethouders is voor de eigenaar en de anderszins zakelijk gerechtigden van essentieel belang. Het is dan ook zaak dat de mededeling door de geadresseerde wordt ontvangen. In de regel zal de mededeling bij aangetekend schrijven uitgaan. In latere instantie kan hij zich er dan niet op beroepen dat hij niet op de hoogte is gebracht van het voornemen tot aanwijzing.

2.

Mede in verband met een zorgvuldige belangenafweging worden de belanghebbenden in de gelegenheid gesteld om voordat de raad over de aanwijzing een besluit neemt hun zienswijzen kenbaar te maken.

Deze bepaling is overgenomen uit de Monumentenwet 1988 en vloeit tevens voort uit de Algemene wet bestuursrecht om een evenwichtige belangenafweging te garanderen.

3. en 4.

Teneinde het potentieel van aan te wijzen gemeentelijke groen- of landschapsmonumenten zeker te stellen is een voorbescherming als in de Monumentenwet 1988 opgenomen.

Artikel 6.4 Verbodsbepaling

1. en 2.

De opbouw en inhoud van dit artikel vertoont gelijkenis met artikel 11 van de Monumentenwet 1988. De verordening legt de vergunningverlening ten aanzien van gemeentelijke groen- of landschapsmonumenten in handen van het college van burgemeester en wethouders. Het artikel regelt dat een aparte vergunning nodig is voor het wijzigen of verstoren van een beschermd gemeentelijk groen- of landschapsmonument.

Artikel 6.5 De aanvraag

1. en 2.

In dit artikel is geregeld welke vereiste gegevens door een aanvrager voor het wijzigen van een gemeentelijk groen- of landschapsmonument minimaal moeten worden overlegd. Het betreft een nadere specificatie van artikel 4:2 lid 2 van de Awb. Deze gegevens worden tevens aangegeven op de aanvraagformulieren voor een groen- of landschapsmonumentenvergunning (artikel 4:4 Awb).

3.

Op basis van lid 3 kan van de aanvrager een onderzoek als bedoeld in artikel 1.1 worden gevraagd. Het onderzoek kan in dit geval noodzakelijk zijn om de cultuurhistorische waarde in beeld te brengen en er voor te zorgen dat deze waarden door de wijziging niet onevenredig worden aangetast. Ook kan het onderzoek een richtlijn c.q. inspiratiebron voor de aanvrager zijn voor het ontwikkelen van een adequaat verbouwingsplan.

4. en 5.

In de leden 4 en 5 zijn de in de Algemene wet bestuursrecht genoemde maximale termijnen nader gespecificeerd. Overigens wordt, ingevolge artikel 4:15 van de Awb de termijn voor het geven van de beschikking opgeschort met ingang van de dag waarop de aanvrager is verzocht om de aanvraag aan te vullen (lid 4), tot de dag waarop de aanvraag is aangevuld of de termijn voor het aanvullen van de aanvraag (lid 5) is verstreken zonder dat de benodigde gegevens zijn ingediend.

Artikel 6.6 Voorbereiding en de beslissing op de aanvraag

1.

In dit lid is de termijn en de plaats van inzage als bedoeld in artikel 3:19 van de Awb nader gespecificeerd.

2.

In dit lid zijn de mogelijkheden tot het indienen van zienswijze als bedoeld in artikel 3:19 van de Awb nader gespecificeerd

3. en 4.

Als het college van burgemeester en wethouders de aanvraag in behandeling neemt, moet het op grond van deze verordening advies vragen aan de monumentencommissie. In lid 4 is termijn, als bedoeld in artikel 3:6 van de Awb, binnen welke het advies door de commissie moet worden uitgebracht nader gespecificeerd.

5.

In lid 5 wordt de vergunningprocedure die de aanvraag in de praktijk doorloopt geformaliseerd. Indien de monumentencommissie voorafgaande aan de formele aanvraag reeds een positief vooradvies heeft uitgebracht en de aanvraag in overeenstemming is met het positieve vooradvies van de commissie, behoeft de commissie tijdens de formele vergunningprocedure niet opnieuw een advies uit te brengen.

6.

In lid 6 is de beslistermijn als bedoeld in artikel 4:13 van de Awb nader gespecificeerd.

7.

Ingevolge artikel 4:14 van de Awb bestaat, analoog aan artikel 3:29 van de Awb de mogelijkheid om de beslistermijn van een gecompliceerde aanvraag met een redelijke termijn te verlengen. In dit lid is deze termijn nader gespecificeerd. In tegenstelling tot het systeem voor fictieve vergunningverlening dat bij het overschrijden van fatale beslistermijnen wordt gehanteerd voor aanvragen om bouwvergunning en aanvragen ingevolge de Monumentenwet, is in analoog aan artikel 6:12 van de Awb gekozen voor een fictieve weigering van de vergunning. Het voordeel van deze systematiek voor de onderhavige verordening is, dat geen onomkeerbare en ongemotiveerde 'besluiten' vallen. Bij de fictieve weigering wordt de verantwoordelijkheid voor het tijdig verkrijgen van een vergunning mede gelegd bij degene die er een onmiddellijk belang bij heeft: de aanvrager.

Het is niet nodig om te regelen dat het college van burgemeester en wethouders aan een vergunning voorschriften kan verbinden in het belang van de monumentenzorg of dat de vergunning voor bepaalde tijd kan worden verleend. Het verbinden van voorschriften aan een vergunning en het verlenen van een vergunning voor bepaalde tijd is namelijk geregeld in de Algemene wet bestuursrecht. Zo kan o.a. aan een vergunning voorafgaand aan de sloop van onderdelen voorwaarden worden gesteld ter documentatie hiervan en om vrijkomende bouwhistorische elementen veilig te stellen.

8.

Om te voorkomen dat gedurende de bezwaar- en beroepstermijn een onomkeerbare situatie ontstaat, is er in aansluiting bij de Monumentenwet 1988 voor gekozen om de vergunning te schorsen totdat de bezwaartermijn is verstreken of onherroepelijk op bezwaar of beroep is beslist.

Artikel 7.1 De aanwijzing als beschermd beeldbepalend pand

1.

De aanwijzing als beschermd beeldbepalend pand en het plaatsen op de monumentenlijst zijn uit elkaar getrokken. Het aanwijzingsbesluit heeft rechtsgevolg, de registratie op de monumentenlijst betreft daarna slechts een administratieve handeling.

In tegenstelling tot de modelverordening van de VNG is de aanwijzingsbevoegdheid niet gelegd bij het college van burgemeester en wethouders maar bij de gemeenteraad. Hiertoe is gekozen om de volgens het democratisch bestel gekozen gemeenteraad een belangrijker rol toe te bedelen bij de totstandkoming van de aanwijzingsbesluiten. Het is bovendien de gemeenteraad die de bevoegdheid heeft om naast de aanwijzingsbesluiten ook te beslissen over deze verordening en de subsidieverordening.

Voordat tot aanwijzing wordt besloten worden eerst alle betrokken belangen afgewogen. De afweging van de belangen van de rechthebbende ten opzichte van de te beschermen esthetische en ruimtelijk historische waarden dient nadrukkelijk gemotiveerd in het besluit naar voren te komen (de indicatieve redengevende omschrijving). De aanwijzing geeft geen recht op schadevergoeding. De aanwijzing verandert immers over het algemeen niets aan het gebruik van het beeldbepalend pand.

2.

Voordat het college van burgemeester en wethouders een voorstel doet aan de raad, moet het een advies vragen aan de monumentencommissie. Deze verordening bindt dit advies niet aan bepaalde voorschriften over vorm en inhoud.

3.

Het onderzoek geeft meer inzicht in de waarden van een object. In de Monumentenwet 1988 is geen bepaling over onderzoek opgenomen. Daarmee behoort het laten verrichten van onderzoek

tot een beleidsvrijheid van de gemeente die daarvoor steun vindt in de Algemene wet bestuursrecht en wel meer in het bijzonder bij artikel 3:2 dat betrekking heeft op de adequate belangenvergarig van de zijde van de overheid, en het complementaire artikel 4:2 lid 2, dat de rol van de aanvrager in het kader van het informatie- en motiveringsbeginsel regelt. Het onderzoek geeft in dit geval een indicatie van de esthetische en ruimtelijk historische waarden van een object en kan zo een richtlijn zijn voor de beslissing van de gemeenteraad over de aanwijzing.

Artikel 7.2 Termijnen advies en aanwijzingsbesluit

1.

Door het van toepassing verklaren van dit artikel wordt de rechtszekerheid van belanghebbenden gegarandeerd. Op grond van dit artikel is onder andere bepaald dat het bestuursorgaan de aanvraag tot het nemen van het besluit of het ontwerp van het ambtshalve of op aanvraag te nemen besluit, met de daarop betrekking hebbende stukken, voor een periode van tenminste 4 weken ter inzage legt.

Gedurende deze periode kunnen belanghebbenden hun zienswijze naar voren brengen. In artikel 7.3 is nog eens expliciet bepaald dat de hypothecaire schuldeisers en degenen die als zakelijk gerechtigden in de kadastrale legger bekend staan afzonderlijk van het voornemen tot aanwijzing in kennis worden gesteld en derhalve in de gelegenheid zijn om hun zienswijzen kenbaar te maken.

2 t/m 4

In de leden 2 t/m 4 worden de termijnen genoemd waarbinnen de monumentencommissie moet adviseren (lid 2) en het gemeentebestuur een beslissing moet nemen (leden 3 en 4). Door de besluitvorming aan een termijn te binden, weten de aanvrager, eigenaar en andere belanghebbenden beter waar ze aan toe zijn. Als de gemeenteraad niet tijdig beslist, is op grond van de Algemene wet bestuursrecht sprake van een fictieve weigering. Ingevolge artikel 6:2 staat voor de aanvrager dan de mogelijkheid van bezwaar of administratief beroep open die ook tegen een reëel besluit open zou staan.

Het artikel bevat geen bepalingen over bekendmaking van het besluit omdat de Algemene wet bestuursrecht dat afdoende regelt (afdeling 3.6).

Artikel 7.3 Mededeling, horen en voorbescherming

1.

In de modelverordening van de VNG wordt de aanwijzing medegedeeld aan de eigenaren en andere zakelijke gerechtigden. Op basis van de zorgvuldige belangenafweging in het kader van de Algemene wet bestuursrecht, is het noodzakelijk om de eigenaren en andere belanghebbenden bij de besluitvorming te betrekken en in de gelegenheid te stellen hun zienswijze kenbaar te maken. Gelet op het vorenstaande is er voor gekozen om de eigenaar in kennis te stellen van het voornemen tot aanwijzing in plaats van de aanwijzing. De mededeling van burgemeester en wethouders is voor de eigenaar en de anderszins zakelijk gerechtigden van essentieel belang. Het is dan ook zaak dat de mededeling door de geadresseerde wordt ontvangen. In de regel zal de mededeling bij aangetekend schrijven uitgaan. In latere instantie kan hij zich er dan niet op beroepen dat hij niet op de hoogte is gebracht van het voornemen tot aanwijzing.

2.

Mede in verband met een zorgvuldige belangenafweging worden de belanghebbenden in de gelegenheid gesteld om voordat de raad over de aanwijzing een besluit neemt hun zienswijzen kenbaar te maken. Deze bepaling is overgenomen uit de Monumentenwet 1988 en vloeit tevens voort uit de Algemene wet bestuursrecht om een evenwichtige belangenafweging te garanderen.

3.

Teneinde het potentieel van aan te wijzen e beeldbepalend panden zeker te stellen is een voorbescherming als in de Monumentenwet 1988 opgenomen.

Artikel 7.3a Vaststellen welstandcriteria of beeldkwaliteitplan

1 en 2.

Op grond van dit artikel kan de gemeenteraad welstandcriteria vaststellen ter bescherming van beeldbepalende panden. In het verlengde hiervan kunnen beeldkwaliteitplannen of andere instrumenten (zoals een masterplan) worden ontwikkeld die actieve bescherming kunnen bieden aan het beeldbepalende monument. In de welstandcriteria en plannen moeten de structuurbepalende delen (bouwmassa) en/of de beeldkwaliteit van de beeldbepalende panden worden gewaarborgd. Deze kwaliteiten zijn benoemd in de beschrijvingen van de beeldbepalende panden. Met het vorenstaande wordt beoogd om het aantal vergunningen dat de initiatiefnemer voor het wijzigen van een beeldbepalend pand dient aan te vragen te beperken. De welstandscriteria en beeldkwaliteitplannen vormen immers de basis voor de beoordeling van bouwaanvragen als bedoeld in artikel 40 van de Woningwet.

3.

Overeenkomstig het bepaalde in lid 3 vraagt het college van burgemeester en wethouders, gelijktijdig met het advies met betrekking tot de aanwijzing van een beeldbepalend pand, aan de monumentencommissie in hoeverre de welstandcriteria of het vigerende beeldkwaliteitplan kan worden aangemerkt als plan dat de waarden in voldoende mate beschermt.

Artikel 7.4 Verbodsbepaling

1.

De opbouw en inhoud van dit artikellid vertoont gelijkenis met artikel 11 van de Monumentenwet 1988.

2.

Op grond van lid 2 van dit artikel geldt, zolang voor het aangewezen beeldbepalende pand geen beschermde welstandscriteria of beschermde (beeldkwaliteit)plannen zijn vastgesteld, een vergunningstelsel waarbij de artikelen 7.5 tot en met 7.6 van toepassing worden verklaard. Dit betekent dat voor veranderingen van het beeldbepalende pand een (monumenten)vergunning moet worden aangevraagd.

Artikel 7.5 De aanvraag

1. en 2.

In dit artikel is geregeld welke vereiste gegevens door een aanvrager voor het wijzigen van een beeldbepalend pand minimaal moeten worden overlegd. Het betreft een nadere specificatie van artikel 4:2 lid 2 van de Awb. Deze gegevens worden tevens aangegeven op de aanvraagformulieren voor het wijzigen van een beschermd beeldbepalend pand (artikel 4:4 Awb).

3.

Op basis van lid 3 kan van de aanvrager een onderzoek als bedoeld in artikel 1.1 worden gevraagd. Het onderzoek kan in dit geval noodzakelijk zijn om de esthetische en ruimtelijk historische waarden in beeld te brengen en er voor te zorgen dat deze waarden door de wijziging niet onevenredig worden aangetast.

Ook kan het onderzoek een richtlijn c.q. inspiratiebron voor de aanvrager zijn voor het ontwikkelen van een adequaat verbouwingsplan.

4. en 5.

In de leden 4 en 5 zijn de in de Algemene wet bestuursrecht genoemde maximale termijnen nader gespecificeerd. Overigens wordt, ingevolge artikel 4:15 van de Awb de termijn voor het geven van de beschikking opgeschort met ingang van de dag waarop de aanvrager is verzocht om de aanvraag aan te vullen (lid 4), tot de dag waarop de aanvraag is aangevuld of de termijn voor het aanvullen van de aanvraag (lid 5) is verstreken zonder dat de benodigde gegevens zijn ingediend.

Artikel 7.6 Voorbereiding en de beslissing op de aanvraag

1.

In dit lid is de termijn en de plaats van inzage als bedoeld in artikel 3:19 van de Awb nader gespecificeerd.

2.

In dit lid zijn de mogelijkheden tot het indienen van zienswijzen als bedoeld in artikel 3:19 van de Awb nader gespecificeerd

3. en 4.

Als het college van burgemeester en wethouders de aanvraag in behandeling neemt, moet het op grond van deze verordening advies vragen aan de monumentencommissie. In lid 4 is termijn, als bedoeld in artikel 3:6 van de Awb, binnen welke het advies door de commissie moet worden uitgebracht nader gespecificeerd.

5.

In lid 5 wordt de vergunningprocedure die de aanvraag in de praktijk doorloopt geformaliseerd. Indien de monumentencommissie voorafgaande aan de formele aanvraag reeds een positief voor-advies heeft uitgebracht en de aanvraag in overeenstemming is met het positieve voor-advies van de commissie, behoeft de commissie tijdens de formele vergunningprocedure niet opnieuw een advies uit te brengen.

6.

In lid 6 is de beslistermijn als bedoeld in artikel 4:13 van de Awb nader gespecificeerd.

7.

Ingevolge artikel 4:14 van de Awb bestaat, analoog aan artikel 3:29 van de Awb de mogelijkheid om de beslistermijn van een gecompliceerde aanvraag met een redelijke termijn te verlengen. In dit lid is deze termijn nader gespecificeerd. In tegenstelling tot het systeem voor fictieve vergunningverlening dat bij het overschrijden van fatale beslistermijnen wordt gehanteerd voor aanvragen om bouwvergunning en aanvragen ingevolge de Monumentenwet, is in analoog aan artikel 6:12 van de Awb gekozen voor een fictieve weigering van de vergunning. Het voordeel van deze systematiek voor de onderhavige verordening is, dat geen onomkeerbare en ongemotiveerde 'besluiten' vallen. Bij de fictieve weigering wordt de verantwoordelijkheid voor het tijdig verkrijgen van een vergunning mede gelegd bij degene die er een onmiddellijk belang bij heeft: de aanvrager.

Het is niet nodig om te regelen dat het college van burgemeester en wethouders aan een vergunning voorschriften kan verbinden in het belang van de monumentenzorg of dat de vergunning voor bepaalde tijd kan worden verleend. Het verbinden van voorschriften aan een vergunning en het verlenen van een vergunning voor bepaalde tijd is namelijk geregeld in de Algemene wet bestuursrecht. Zo kan o.a. aan een vergunning voorafgaand aan de sloop van onderdelen voorwaarden worden gesteld ter documentatie hiervan en om vrijkomende bouwhistorische elementen veilig te stellen.

8.

Om te voorkomen dat gedurende de bezwaar- en beroepstermijn een onomkeerbare situatie ontstaat, is er in aansluiting bij de Monumentenwet 1988 voor gekozen om de vergunning te schorsen totdat de bezwaartermijn is verstreken of onherroepelijk op bezwaar of beroep is beslist.

Artikel 8.1 De aanwijzing van een archeologisch meldingsgebied

1. t/m 4.

De aanwijzing van archeologische meldingsgebieden kan plaatsvinden op basis van de Archeologische Monumentenkaart (AMK) en de Indicatieve Kaart met Archeologische waarden (IKAW) van de Rijksdienst voor Oudheidkundig bodemonderzoek (ROB) of een gemeentelijke archeologische waardenkaart of gemeentelijke archeologische atlas (die een nadere verfijning is van de grofmazige IKAW).

Artikel 8.2 Termijnen advies en aanwijzingsbesluit

1.

Omdat de aanwijzing van archeologische meldingsgebieden, evenals o.a. bestemmingsplannen, grotere gebieden met een groot aantal belanghebbenden kan omvatten, is het niet mogelijk om iedereen individueel te benaderen. Daarom wordt toepassing gegeven aan de uitgebreide openbare voorbereidingsprocedure in afdeling 3.5 van de Algemene wet bestuursrecht.

Artikel 8.3 Voorbescherming

1.

Teneinde het potentieel van aan te wijzen archeologische meldingsgebieden zeker te stellen is een voorbescherming als in de Monumentenwet 1988 opgenomen.

Artikel 8.4 Verbodsbepaling

1.

Qua opzet heeft dit artikel veel weg van de verbodsbepaling in artikel 11 van deze de Monumentenwet.

In de Monumentenwet wordt geen uitspraak gedaan over wat onder "verstoren" wordt verstaan. Over het algemeen wordt ervan uitgegaan dat graafwerk dieper dan 0,50 meter verstoring van het bodemarchief tot gevolg kan hebben. Soms kunnen archeologische relictten dicht bij het maaiveld zijn gelegen. Dit kan o.a. het geval zijn in geaccidenteerde gebieden waarbij door erosie de bodem is afgespoeld.

Anderzijds bestaat de mogelijkheid dat door (recente) ophogingen de archeologische resten op groter diepte onder maaiveld liggen.

Om deze reden is ervoor gekozen om op de archeologische meldingskaart aan te geven tot op welke diepte graafwerk kan worden verricht zonder dat het gevaar bestaat dat het archeologische bodemarchief wordt aangetast, waardoor tot op de aangegeven diepte geen vergunning behoeft te worden aangevraagd voor graafwerkzaamheden.

Van een verstoring van het archeologische bodemarchief kan ook sprake zijn indien in een gebied met archeologische relictten de grondwaterstand over langere periode wordt verlaagd of verhoogd.

2.

Op grond van het tweede lid kan het college van burgemeester en wethouders vergunning verlenen voor graafwerkzaamheden op grotere diepte dan op de archeologische meldingskaart staat aangegeven. Over het algemeen zullen burgemeester en wethouders aan deze graafwerkzaamheden voorwaarden verbinden met betrekking tot de wijze van ontgraving en de archeologische begeleiding van de graafwerkzaamheden.

Artikel 8.5 De aanvraag om vergunning voor het uitvoeren van grondwerkzaamheden in een archeologisch meldingsgebied

1. en 2.

In dit artikel is geregeld welke vereiste gegevens door een aanvrager voor de aanvraag om een vergunning tot het uitvoeren van graafwerkzaamheden binnen een archeologisch meldingsgebied minimaal moeten worden overlegd. Het betreft een nadere specificatie van artikel 4:2 lid 2 van de Awb.

Deze gegevens worden tevens aangegeven op de aanvraagformulieren voor een monumentenvergunning (artikel 4:4 Awb).

3.

Op basis van lid 3 kan van de aanvrager een onderzoek als bedoeld in artikel 1.1 worden gevraagd. Het onderzoek kan in dit geval noodzakelijk zijn om de archeologische waarden in beeld te brengen en er voor te zorgen dat deze waarden door de wijziging niet onevenredig worden aangetast. Ook kan het onderzoek een richtlijn c.q. inspiratiebron voor de aanvrager zijn bij de ontwikkeling van het gebied.

4. en 5.

In de leden 4 en 5 zijn de in de Algemene wet bestuursrecht genoemde maximale termijnen nader gespecificeerd. Overigens wordt, ingevolge artikel 4:15 van de Awb de termijn voor het geven van de beschikking opgeschort met ingang van de dag waarop de aanvrager is verzocht om de aanvraag aan te vullen (lid 4), tot de dag waarop de aanvraag is aangevuld of de termijn voor het aanvullen van de aanvraag (lid 5) is vestreken zonder dat de benodigde gegevens zijn ingediend.

Artikel 8.6 Voorbereiding en de beslissing op de aanvraag om vergunning

1. t/m 7.

Het vergunningstelsel is hoofdzakelijk bedoeld om te voorkomen dat archeologische relictten ongezien verloren gaan.

1. en 2.

In deze leden zijn de termijnen, de plaats van inzage en de mogelijkheden tot het indienen van zienswijze als bedoeld in artikel 3:19 van de Awb nader gespecificeerd.

3.

Als het college van burgemeester en wethouders de aanvraag in behandeling neemt kan het op grond van deze verordening advies vragen aan de monumentencommissie (lid 1). Het advies van de monumentencommissie is echter niet altijd noodzakelijk. Alleen indien duidelijke aanwijzingen aanwezig zijn, dat in het meldingsgebied belangwekkende archeologische relictten aanwezig zijn kan het noodzakelijk zijn om een advies van de monumentencommissie te vragen.

Over het algemeen zal het college van burgemeester en wethouders, in dit geval op basis van het vorige artikel en al dan niet op advies van de monumentencommissie, bepalen dat (non-destructief, dan wel beperkt destructief) archeologische onderzoek moet worden verricht (artikel 8.5 lid 3), alvorens een beslissing op de aanvraag wordt genomen.

4.

Indien advies aan de monumentencommissie wordt gevraagd is In lid 4 termijn, als bedoeld in artikel 3:6 van de Awb, binnen welke het advies door de commissie moet worden uitgebracht nader gespecificeerd.

5.

In lid 5 is de beslistermijn als bedoeld in artikel 4:13 van de Awb nader gespecificeerd.

6.

Ingevolge artikel 4:14 van de Awb bestaat, analoog aan artikel 3:29 van de Awb de mogelijkheid om de beslistermijn van een gecompliceerde aanvraag met een redelijke termijn te verlengen. In dit lid is deze termijn nader gespecificeerd. In tegenstelling tot het systeem voor fictieve vergunningverlening dat bij het overschrijden van fatale beslistermijnen wordt gehanteerd voor aanvragen om bouwvergunning en aanvragen ingevolge de Monumentenwet, is in analoog aan artikel 6:12 van de Awb gekozen voor een fictieve weigering van de vergunning. Het voordeel van deze systematiek voor de onderhavige verordening is, dat geen onomkeerbare en ongemotiveerde 'besluiten' vallen. Bij de fictieve weigering wordt de verantwoordelijkheid voor het tijdig verkrijgen van een vergunning mede gelegd bij degene die er een onmiddellijk belang bij heeft: de aanvrager.

Het is niet nodig om te regelen dat het college van burgemeester en wethouders aan een vergunning voorschriften kan verbinden in het belang van het archeologische bodemarchief. Het verbinden van voorschriften aan een vergunning en het verlenen van een vergunning voor bepaalde tijd is namelijk geregeld in de Algemene wet bestuursrecht. Zo kan o.a. aan een vergunning voorwaarden worden verbonden omtrent de wijze waarop de ontgravingwerkzaamheden en de begeleiding van deze werkzaamheden moet plaatsvinden.

7.

Ondanks de aanwezigheid van archeologische relictten kan het college van burgemeester en wethouders vergunning verlenen indien andere maatschappelijke belangen zwaarder wegen dan de belangen van het archeologisch bodemarchief. De beslissing van het college van burgemeester en wethouders moet echter zeer goed gemotiveerd zijn.

Artikel 8.7 Stillegging van de ingevolge de vergunning gebezigde grondwerkzaamheden in een archeologische meldingsgebied

1. t/m 3.

Dit artikel sluit aan bij de bepalingen in de Monumentenwet 1988 inzake het doen van vondsten.

Op het moment dat er sprake is van een vondst wordt de Rijksdienst voor het Oudheidkundig Bodemonderzoek (ROB) in kennis gesteld. De ROB beslist op grond van de artikelen 48 en 49 van de Monumentenwet 1988, of de werkzaamheden stil worden gelegd om nader wetenschappelijk onderzoek te plegen. Op basis hiervan is het Rijk verantwoordelijk voor de schade voortvloeiende uit de stillegging van de werkzaamheden.

Om te voorkomen dat de archeologische relictten worden verwijderd tussen het moment dat de vondst wordt ontdekt en het moment van stillegging van werkzaamheden door de rijksdienst, is het college van burgemeester en wethouders op grond van dit artikel bevoegd om de werkzaamheden tussentijds stil te leggen. De stillegging door het college van burgemeester en wethouders duurt maximaal 10 dagen. Deze termijn sluit aan op de periode binnen welke de directeur van de Rijksdienst voor Oudheidkundig Bodemonderzoek (ROB) een beslissing neemt inzake het al dan niet plegen van wetenschappelijk onderzoek. Het college van burgemeester en wethouders kan deze bevoegdheid ook toekennen aan door haar aan te wijzen personen, zoals

gemeentelijke medewerkers van bouw en woningtoezicht of aan personen aan wie de archeologische begeleiding van de graafwerkzaamheden is opgedragen.

Artikel 9.1 De aanwijzing als beschermd gemeentelijk monument

1.

De aanwijzing van een beschermingszone en het plaatsen op de monumentenlijst zijn uit elkaar getrokken. Het aanwijzingsbesluit heeft rechtsgevolg, de registratie op de monumentenlijst betreft daarna slechts een administratieve handeling.

In tegenstelling tot de modelverordening van de VNG is de aanwijzingsbevoegdheid niet gelegd bij het college van burgemeester en wethouders maar bij de gemeenteraad. Hiertoe is gekozen om de volgens het democratisch bestel gekozen gemeenteraad een belangrijkere rol toe te bedelen bij de totstandkoming van de aanwijzingsbesluiten. Het is bovendien de gemeenteraad die de bevoegdheid heeft om naast de aanwijzingsbesluiten ook te beslissen over deze verordening en de subsidieverordening.

Voordat tot aanwijzing wordt besloten worden eerst alle betrokken belangen afgewogen. De afweging van de belangen van de rechthebbende ten opzichte van de te beschermen monumentale waarden dient nadrukkelijk gemotiveerd in het besluit naar voren te komen (de indicatieve redengevende omschrijving). De aanwijzing geeft geen recht op schadevergoeding. De aanwijzing verandert immers over het algemeen niets aan het gebruik van het monument.

2.

Voordat het college van burgemeester en wethouders een voorstel doet aan de raad, moet het een advies vragen aan de monumentencommissie. Deze verordening bindt dit advies niet aan bepaalde voorschriften over vorm en inhoud.

3.

Het onderzoek geeft meer inzicht in kwaliteiten en waarden van een directe omgeving van een monument of beeldbepalend pand. In de Monumentenwet 1988 is geen bepaling over onderzoek opgenomen. Daarmee behoort het laten verrichten van onderzoek tot een beleidsvrijheid van de gemeente die daarvoor steun vindt in de Algemene wet bestuursrecht en wel meer in het bijzonder bij artikel 3:2 dat betrekking heeft op de adequate belangenvergarung van de zijde van de overheid, en het complementaire artikel 4:2 lid 2, dat de rol van de aanvrager in het kader van het informatie- en motiveringsbeginsel regelt. Het onderzoek geeft in dit geval een indicatie van de kwaliteiten en waarden van een directe omgeving van een monument of beeldbepalend pand. en kan zo een richtlijn zijn voor de beslissing van de gemeenteraad over de aanwijzing.

Artikel 9.2 Termijnen advies en aanwijzingsbesluit

1.

Door het van toepassing verklaren van dit artikel wordt de rechtszekerheid van belanghebbenden gegarandeerd. Op grond van dit artikel is onder andere bepaald dat het bestuursorgaan de aanvraag tot het nemen van het besluit of het ontwerp van het ambtshalve of op aanvraag te nemen besluit, met de daarop betrekking hebbende stukken, voor een periode van tenminste 4 weken ter inzage legt.

Gedurende deze periode kunnen belanghebbenden hun zienswijze naar voren brengen.

In artikel 9.3 is nog eens expliciet bepaald dat de hypothecaire schuldeisers en degenen die zakelijk gerechtigden in de kadastrale legger bekend staan afzonderlijk van het voornemen tot aanwijzing in kennis worden gesteld en derhalve in de gelegenheid zijn om hun zienswijzen kenbaar te maken.

2 t/m 4

In de leden 2 t/m 4 worden de termijnen genoemd waarbinnen de monumentencommissie moet adviseren (lid 2) en het gemeentebestuur een beslissing moet nemen (leden 3 en 4).

Door de besluitvorming aan een termijn te binden, weten de aanvrager, eigenaar en andere belanghebbenden beter waar ze aan toe zijn. Als de gemeenteraad niet tijdig beslist, is op grond van de Algemene wet bestuursrecht sprake van een fictieve weigering. Ingevolge artikel 6:2 staat voor de aanvrager dan de mogelijkheid van bezwaar of administratief beroep open die ook tegen een reëel besluit open zou staan.

Het artikel bevat geen bepalingen over bekendmaking van het besluit omdat de Algemene wet bestuursrecht dat afdoende regelt (afdeling 3.6).

Artikel 9.3 Mededeling, horen en voorbescherming

1.

In de modelverordening van de VNG wordt de aanwijzing medegedeeld aan de eigenaren en andere zakelijke gerechtigden. Op basis van de zorgvuldige belangenafweging in het kader van de Algemene wet bestuursrecht, is het noodzakelijk om de eigenaren en andere belanghebbenden bij de besluitvorming te betrekken en in de gelegenheid te stellen hun zienswijze kenbaar te maken. Gelet op het vorenstaande is er voor gekozen om de eigenaar in kennis te stellen van het voornemen tot aanwijzing in plaats van de aanwijzing. De mededeling van burgemeester en wethouders is voor de eigenaar en de anderszins zakelijk gerechtigden van essentieel belang. Het is dan ook zaak dat de mededeling door de geadresseerde wordt ontvangen. In de regel zal de mededeling bij aangetekend schrijven uitgaan. In latere instantie kan hij zich er dan niet op beroepen dat hij niet op de hoogte is gebracht van het voornemen tot aanwijzing.

2.

Mede in verband met een zorgvuldige belangenafweging worden de belanghebbenden in de gelegenheid gesteld om voordat de raad over de aanwijzing een besluit neemt hun zienswijzen kenbaar te maken.

Deze bepaling is overgenomen uit de Monumentenwet 1988 en vloeit tevens voort uit de Algemene wet bestuursrecht om een evenwichtige belangenafweging te garanderen.

3.

Om ongewenste ontwikkelingen gedurende de aanwijsprocedure te voorkomen is een voorbescherming als in de Monumentenwet 1988 opgenomen.

Artikel 9.4 Verbodsbepaling

1. en 2.

De opbouw en inhoud van dit artikel vertoont gelijkenis met artikel 11 van de Monumentenwet 1988. De verordening legt de vergunningverlening ten aanzien van beschermingszones in handen van het college van burgemeester en wethouders. Het artikel regelt dat een aparte vergunning nodig is voor het wijzigen of verstoren van de omgeving van een beschermd monument of beeldbepalend pand.

Artikel 9.5 De aanvraag

1. tot 3.

In dit artikel is geregeld welke vereiste gegevens door een aanvrager voor het wijzigen van een beschermingszone van een monument of beeldbepalend pand minimaal moeten worden overlegd.

Het betreft een nadere specificatie van artikel 4:2 lid 2 van de Awb. Deze gegevens worden tevens aangegeven op de aanvraagformulieren voor een monumentenvergunning (artikel 4:4 Awb).

4.

Op basis van lid 4 kan van de aanvrager een onderzoek als bedoeld in artikel 1.1 worden gevraagd. Het onderzoek kan in dit geval noodzakelijk zijn om de kwaliteiten en waarde van de omgeving in relatie tot een monument of beeldbepalend pand in beeld te brengen en er voor te zorgen dat deze waarden door de wijziging niet onevenredig worden aangetast. Ook kan het onderzoek een richtlijn c.q. inspiratiebron voor de aanvrager zijn voor het ontwikkelen van een adequaat plan.

5. en 6.

In de leden 4 en 5 zijn de in de Algemene wet bestuursrecht genoemde maximale termijnen nader gespecificeerd. Overigens wordt, ingevolge artikel 4:15 van de Awb de termijn voor het geven van de beschikking opgeschort met ingang van de dag waarop de aanvrager is verzocht om de aanvraag aan te vullen (lid 5), tot de dag waarop de aanvraag is aangevuld of de termijn voor het aanvullen van de aanvraag (lid 6) is verstreken zonder dat de benodigde gegevens zijn ingediend.

Artikel 9.6 Voorbereiding en de beslissing op de aanvraag

1.

In dit lid is de termijn en de plaats van inzage als bedoeld in artikel 3:19 van de Awb nader gespecificeerd.

2.

In dit lid zijn de mogelijkheden tot het indienen van zienswijze als bedoeld in artikel 3:19 van de Awb nader gespecificeerd.

3. en 4.

Als het college van burgemeester en wethouders de aanvraag in behandeling neemt, moet het op grond van deze verordening advies vragen aan de monumentencommissie. In lid 4 is termijn, als bedoeld in artikel 3:6 van de Awb, binnen welke het advies door de commissie moet worden uitgebracht nader gespecificeerd.

5.

In lid 5 wordt de vergunningprocedure die de aanvraag in de praktijk doorloopt geformaliseerd. Indien de monumentencommissie voorafgaande aan de formele aanvraag reeds een positief voor-advies heeft uitgebracht en de aanvraag in overeenstemming is met het positieve voor-advies van de commissie, behoeft de commissie tijdens de formele vergunningprocedure niet opnieuw een advies uit te brengen.

6.

In lid 6 is de beslistermijn als bedoeld in artikel 4:13 van de Awb nader gespecificeerd.

7.

Ingevolge artikel 4:14 van de Awb bestaat, analoog aan artikel 3:29 van de Awb de mogelijkheid om de beslistermijn van een gecompliceerde aanvraag met een redelijke termijn te verlengen. In dit lid is deze termijn nader gespecificeerd. In tegenstelling tot het systeem voor fictieve vergunningverlening dat bij het overschrijden van fatale beslistermijnen wordt gehanteerd voor aanvragen om bouwvergunning en aanvragen ingevolge de Monumentenwet, is in analoog aan artikel 6:12 van de Awb gekozen voor een fictieve weigering van de vergunning. Het voordeel van deze systematiek voor de onderhavige verordening is, dat geen onomkeerbare en ongemotiveerde 'besluiten' vallen. Bij de fictieve weigering wordt de verantwoordelijkheid voor het tijdig verkrijgen van een vergunning mede gelegd bij degene die er een onmiddellijk belang bij heeft: de aanvrager.

Het is niet nodig om te regelen dat het college van burgemeester en wethouders aan een vergunning voorschriften kan verbinden in het belang van de monumentenzorg of dat de vergunning voor bepaalde tijd kan worden verleend. Het verbinden van voorschriften aan een vergunning en het verlenen van een vergunning voor bepaalde tijd is namelijk geregeld in de Algemene wet bestuursrecht.

Zo kan o.a. aan een vergunning voorafgaand aan de sloop van onderdelen voorwaarden worden gesteld ter documentatie hiervan en om vrijkomende bouwhistorische elementen veilig te stellen.

8.

Om te voorkomen dat gedurende de bezwaar- en beroepstermijn een onomkeerbare situatie ontstaat, is er in aansluiting bij de Monumentenwet 1988 voor gekozen om de vergunning te schorsen totdat de bezwaartermijn is verstreken of onherroepelijk op bezwaar of beroep is beslist.

Artikel 10.1 Registratie op de gemeentelijke monumentenlijst

1.

De registratie van de aanwijzing is een administratieve handeling. De bedoeling van het monumentenregister is om een ieder snel inzicht te geven in welke zaken op grond van de gemeentelijke monumentenverordening zijn beschermd.

3.

Omdat gebiedsaanduidingen moeilijk in een beschrijving kunnen worden vastgelegd, is ervoor gekozen om deze aan te geven op een kaart die deel uitmaakt van het gemeentelijke monumentenregister.

4.

Omdat de diepteligging van potentiële archeologische relictten afhankelijk is van de specifieke terreinomstandigheden is ervoor gekozen om op de archeologische meldingskaart aan te geven tot welke diepte graafwerkzaamheden kunnen plaatsvinden zonder dat hierdoor het

archeologische bodemarchief kan worden verstoord en derhalve hiervoor geen vergunning is vereist.

Artikel 10.2 Wijzigen van de aanwijzing

1.

Via dit artikel is het mogelijk om de aanwijzing van te wijzigen.

2. t/m 3.

Hiervoor geldt dezelfde voorbereidingsprocedure als voor de aanwijzing, tenzij de wijziging van ondergeschikte betekenis is.

4.

Wijzigingen van de aanwijzing worden geregistreerd op de gemeentelijke monumentenlijst.

Artikel 10.3 Intrekken van de aanwijzing

1.

Via dit artikel is het mogelijk om de aanwijzing in te trekken.

2.

Hiervoor geldt dezelfde voorbereidingsprocedure als voor de aanwijzing.

3.

Lid 3 regelt dat een gemeentelijk monument, dorpsgezicht of archeologisch meldingsgebied nadat het wordt aangewezen tot rijksmonument, vanaf het moment waarop het aanwijzingsbesluit tot rijksmonument onherroepelijk geworden is, niet meer worden geacht te zijn aangewezen op grond van de gemeentelijke verordening.

De aanwijzing tot rijksmonument heeft geen invloed op de eventueel aanwezige beschermingszone rond een gemeentelijk monument. Deze beschermingszone gewoon in stand.

4.

Met dit lid wordt getracht te voorkomen dat voor het nageslacht waardevolle informatie verloren gaat.

5.

Lid 5 regelt dat de intrekking wordt geregistreerd op de gemeentelijke monumentenlijst.

Artikel 10.4 Registratie van vergunningen en wijzigingen op de gemeentelijke monumentenlijst

1. t/m 3.

Om het Monumentenregister actueel te houden worden de vergunningen en wijzigingen op de monumentenlijst geregistreerd

Artikel 10.5 Intrekken van de vergunning

1.

Dit lid bevat mogelijke intrekkinggronden

c.

De bepaling onder c heeft de volgende achtergrond: Als de omstandigheden bij de vergunninghouder ten aanzien van het monument wijzigen, dan zou het zo kunnen zijn dat, als er een nieuwe belangenafweging zou plaatsvinden, aan de cultuurhistorische belangen van het monument prioriteit dient te worden gegeven boven de belangen van de vergunninghouder. In dat geval dient de vergunningverlener (het college van burgemeester en wethouders) de mogelijkheid te hebben de vergunning in te trekken.

2.

Gelet op de taak van de monumentencommissie ligt het voor de hand dat een afschrift van de intrekking aan die commissie wordt toegezonden. Het in kennis stellen van de vergunninghouder en het beargumenteren van het intrekkingbesluit is voldoende geregeld in de Algemene wet bestuursrecht en hoeft derhalve niet in deze verordening te worden geregeld.

Artikel 11.1 Schadevergoeding

1.

Dit artikel regelt dat de gemeenteraad een schadevergoeding kan toekennen, ter compensatie van schade ten gevolge van de weigering van een vergunning, of het verbinden van voorwaarden aan een vergunning als een rechtmatige overheidsdaad.

2.

Lid 2 van dit artikel verwijst naar de verordening die op grond van artikel 49 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening door de gemeenteraad is vastgesteld en waarin de procedure van een verzoek om schadevergoeding is geregeld. Het aanwijzen, wijzigen of intrekken van de aanwijzing tot gemeentelijk monument is uit het schadevergoedingsartikel weggelaten. Dit heeft als reden dat eventuele schade pas optreedt als voor bepaalde activiteiten geen of niet de gewenste vergunning is verleend.

De Afdeling rechtspraak van de Raad van State heeft uitgemaakt dat de monumentenverordening zonder een schadevergoedingsregeling rechtsgeldig is (BR 86,604). Dit artikel is dus niet verplicht. Alternatief voor een schadevergoedingsregeling is de civielrechtelijke jurisprudentie over schadevergoeding bij rechtmatige overheidsdaad, Boek 6, artikel 126 Burgerlijk Wetboek).

Ten opzichte van de (on)rechtmatige-daad-procedure, heeft een schadevergoedingsregeling de volgende voordelen: Een lage drempel voor de burger en meer mogelijkheden voor overleg (administratieve voorprocedure);

Er bestaat een samenhang tussen monumenten en ruimtelijke ordening. Vandaar dat in lid 2 voor de behandeling van de aanvragen de bepalingen van de verordening ter regeling van de procedure bij toepassing van artikel 49 van de WRO van overeenkomstige toepassing zijn verklaard.

Artikel 12.1 Strafbepaling

1.

De bedoelde overtredingen zijn strafbare feiten. Dit artikel regelt dat de strafmaat bij overtredingen tegen 4.4, 5.4, 6.4, 7.4, 8.4 of 9.4 van deze verordening wordt bepaald op een geldboete van de tweede categorie. Artikel 154 van de Gemeentewet bepaalt dat een gemeente geen hogere boete dan een boete van de tweede categorie op kan leggen voor overtredingen tegen zijn verordeningen. In artikel 23 van het Wetboek van Strafrecht zijn de geldboetecategorieën opgenomen. De op te leggen boete voor strafbare feiten in de tweede categorie bedraagt maximaal f 5.000,-.

In de Monumentenwet 1988 is handelen in strijd met artikel 11 (het verbod om een beschermd monument zonder vergunning te wijzigen of af te breken) gekoppeld aan een geldboete van de vijfde categorie (f 100.000,-).

Op gemeentelijk niveau is, gelet op de ernst van dit vergrijp, de hoogte van de strafmaat voor beschermde rijksmonumenten en de wens om enige preventieve werking te bereiken, de keuze voor de geldboete van de tweede categorie voor de hand liggend.

Artikel 12.2 Opsporingsbevoegdheid

1.

De artikelen 141 en 142 van het Wetboek van Strafvordering wijzen de ambtenaren aan die met de opsporing van strafbare feiten zijn belast. Artikel 141 noemt de ambtenaren met een algemene opsporingsbevoegdheid, zoals politieagenten.

Uit de bewoordingen van artikel 142 blijkt dat de gemeentelijke wetgever bevoegd is om in zijn verordeningen buitengewone opsporingsambtenaren aan te wijzen. Op basis van deze bepaling kan het college van burgemeester en wethouders medewerkers van de dienst Bouw- en Woningtoezicht en Monumentenzorg aanwijzen tot buitengewoon opsporingsambtenaar.

Artikel 12.3 Binnentreden

1.

Dit artikel is de grondslag voor de betreding van open ruimten en de binnentreding van beschermde gemeentelijke monumenten, geen woning zijnde, tegen de wil van de rechthebbende of gebruiker. Woningen zijn uitgezonderd in de Wet op het binnentreden. Voor het

betreden of binnentreden van woningen, andere gebouwen en terreinen wordt verwezen naar artikel 6.3 van de Algemene Plaatselijke Verordening.

Artikel 12.4 Inwerkingtreding

1. t/m 5.

Het eerste lid is gebaseerd op artikel 139 van de Gemeentewet. Hierin wordt de bekendmaking van verordeningen geregeld. De datum van inwerkingtreding en het vervallen van de oude verordening is allereerst geregeld voor gemeentelijke monumenten (de leden 1 en 2) en daarna voor beschermde rijksmonumenten (de leden 3 en 4) en de monumentencommissie (lid 5).

6.

Vervolgens wordt bepaald dat de op grond van de oude verordening op de gemeentelijke monumentenlijst voorkomende monumenten geacht worden te zijn aangewezen en geregistreerd overeenkomstig deze nieuwe verordening.

7.

Tenslotte is in lid 6 geregeld dat aanvragen om vergunning voor gemeentelijke monumenten die zijn ingediend vóór het van kracht worden van deze verordening, worden afgehandeld op grond van de oude verordening.

Er is geen regeling getroffen inzake het toepasselijk recht ten aanzien van bezwaarschriften die zijn ingediend vóór inwerkingtreding van deze verordening. Dit betekent dat het nieuwe recht op deze bezwaarschriften van toepassing is.

Artikel 12.5 Citeertitel

Dit artikel noemt de naam van de verordening